

Discursus philologicus : Fd 14a /

Stiernhielm, Georg,

HS Fd 14a

National Library
of Sweden

Fd. 14a

f

CS.

Discursus Philologicus De omnibus
Linguis in genere, & in specie
De Suetica & Affinibus.

N° 16

La
fi
he
It
cu
is
l

Persica
Goryxa
Lat.
Hisp
H. 7p
H. 7p
H. 7p
ch. 7p
Actis,

po
te
C
E
W
H
Ha
2
n
D
D
Cl
N
E
P
L
W
r
f

Lazius de Migrat. Gent. l. 10 scribit primas Gothos fides =
 fuisse in Scandinia. Sedus fides Vistulam. Totius in Dacia,
 hoc est, Transylvania. Lazij Gothos Getas Germanos vocat, ds,
 stringens à Getis Scythis, sive Sarmatis. Prius bellum esse ostendit
 cum Romanis, cum Boios advenisset, impator Augusto, continuat
 isq; deus à Traiano subjugantur. (pag. 556.) Quarta Gothos
 l. 10. in Thracia fuisse, comendatib; Impatorib; Valenti;

Persica. Acinaces. Angarig.
 Got. 9a. Ger. 9xt. q. o. 9u. Bel. aekse.
 Lat. uscia, acicis. 9giry. Gd. hache.
 Hisp. hacha. Angl. axe. Ger. * akus.
 H. 9py. R. 9py. S. 9py. App. R. 9py.
 H. 9py. 9py.
 H. 9pp. 9pp. 9pp. 9pp.
 ch. 9pp. 9pp. 9pp.

Acis, teli gens. Hakla.
 post ait Regis Gothici in vicijs
 tioris. DC. ubi saluta dromum hærpsi Arriana, facti sunt
 Catholici. Concilia hœndi sub Regib; Gothos habita vocant.
 Episcopi nomina Gothica (quæ vocat illi Teutonica) Arseric.
 Wambald, Wiseric. Filamyr. etc. Comitum qui Concilijs fuisse:
 pfrunt, Adulphus, Aphroila, Gunifridus. comites Scandinarum.
 Hæc, inquit, ex Concilijs, ex qb; colligimus, diab. tantum locis pa.
 reliquis Gothos reliquis ad postmodum psumis, in His
 nip, atq; Scandinia Gothia Hispanie hœdit (Catalunia) id est,
 Gotholandia dicitur. etc. Galliam, hœdit Portugallia Sueri occi.
 parunt. hœdit reliquis Hispani nos Suedios cognoscunt.
 Gothi utram Phrygiam, impatorib; Honorio, & Arcadio, tunc omnia.
 Claudian; ad Eutropium: Non tibi Ripheis hostis quærend; ab oris;
 Næx & Caucasos, secito hœbino, vallas,
 Et opus: Ostrogoto colitur, mixtis; Gothu;
 Phryx agor; hœc pœnia poterunt impator; caufe
 In scelis: ad inors facilis nature colenti.

Wisigothi & Gothi s; in Thracia, & vicinas regiones
 offundunt # de Valentem Imp. vicinis erunt
 A. C. 377. Alsted. Chronol.

Secundo Gothi in Ostro-
 ta Gothos fides in Can-
 nesia, quod Pontifex Vulfila. p. 562.
 us f; ad Hadria. Sub
) et magna partem
 thod. immigratio in
 eptima Gothos habita;
 Hispania. à Salutis 411.
 ptiliter ab A. incarna.

Dacia, hœdit; Fidi
 gnos, Sagra; & Ala.
 thæo. Lat. Bos. Græci.
 r. 4.

in Constitut. Sicul. 2. tit. 37. habet agura.
clauas equales, o spinosas, nec cu agu-
ronibus. & spiculis.

Ex 9w: odio psequor. ἀπὸ τῶ

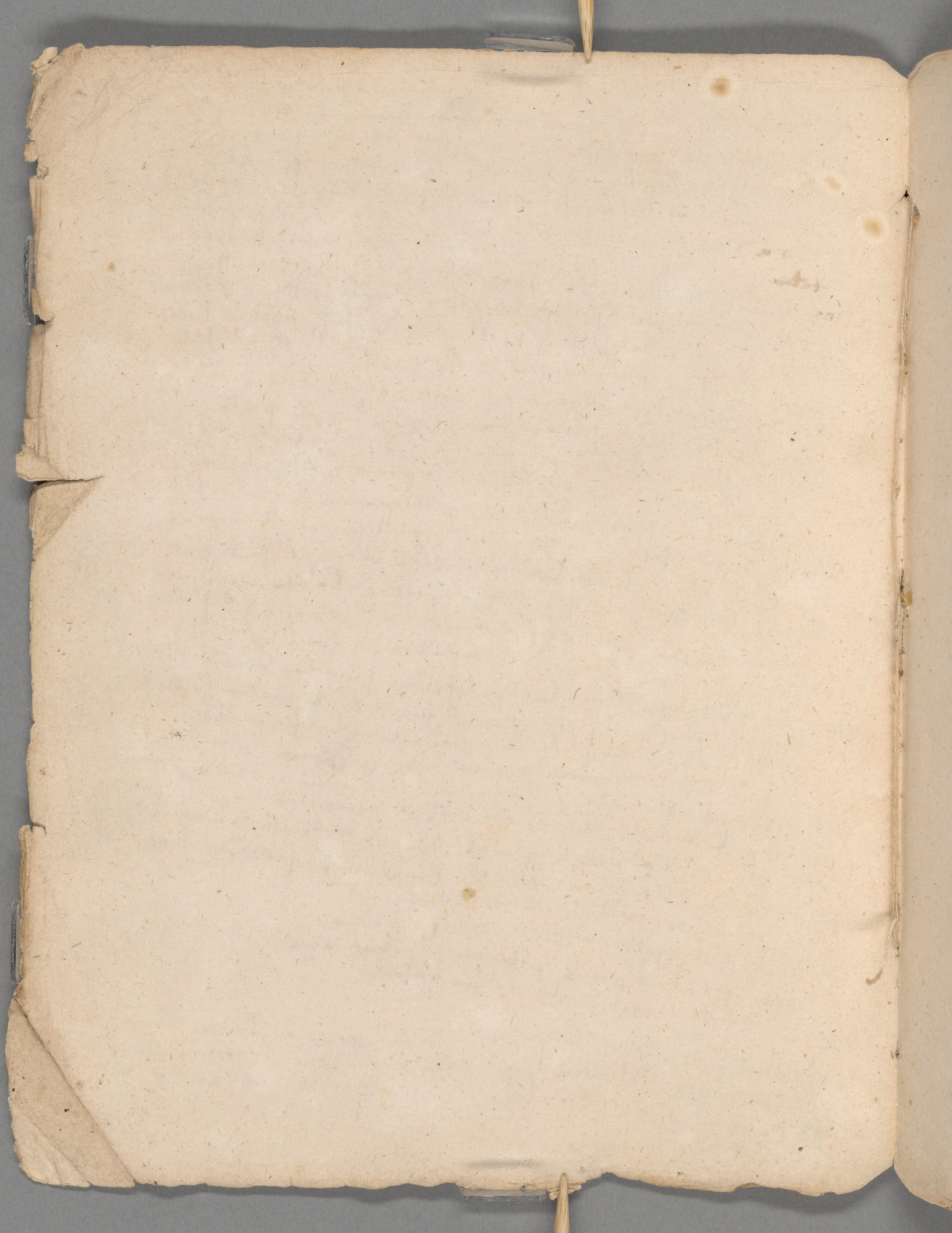
Ex 9d. habere.

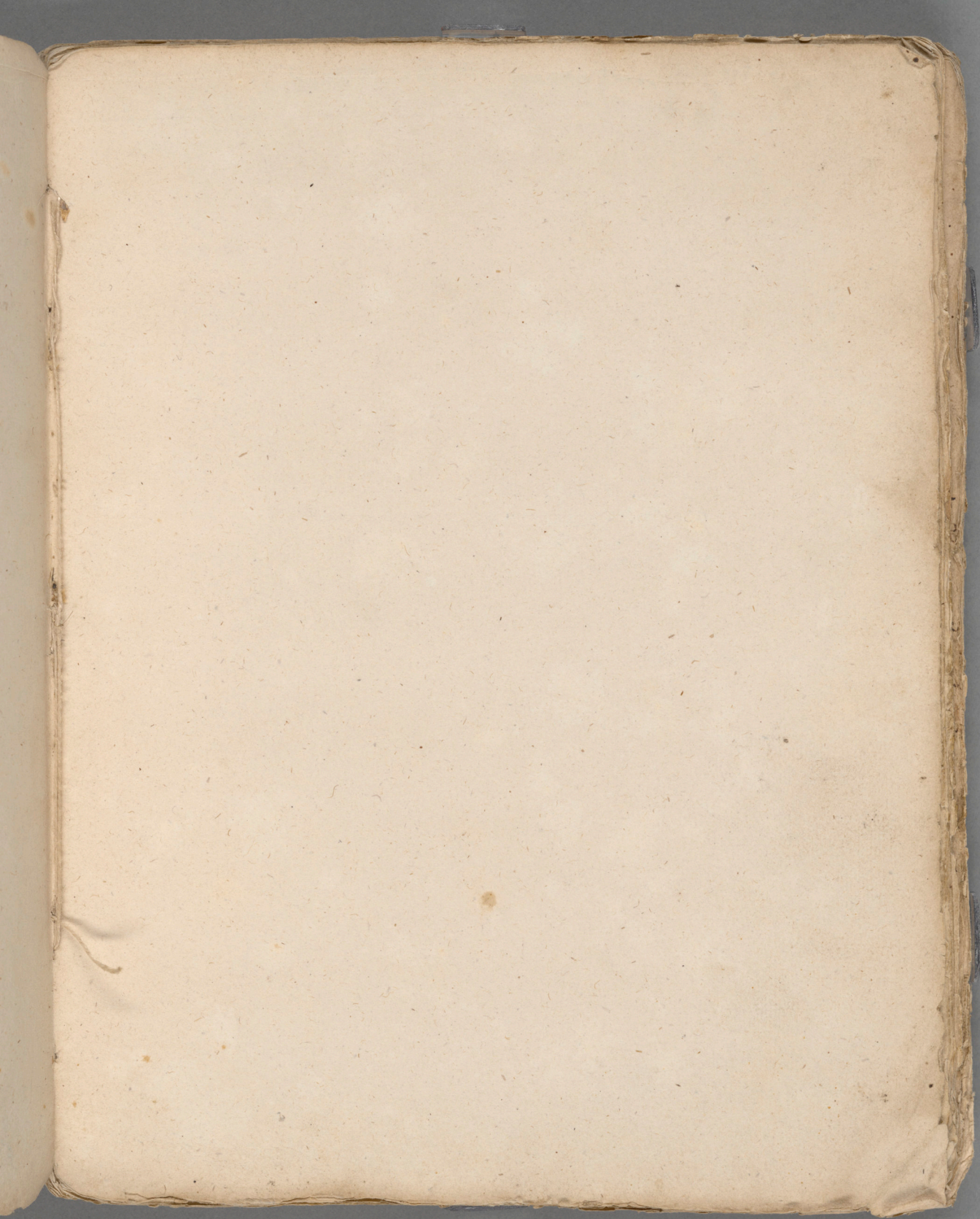
Ex 9e. indignor. agrè fero.

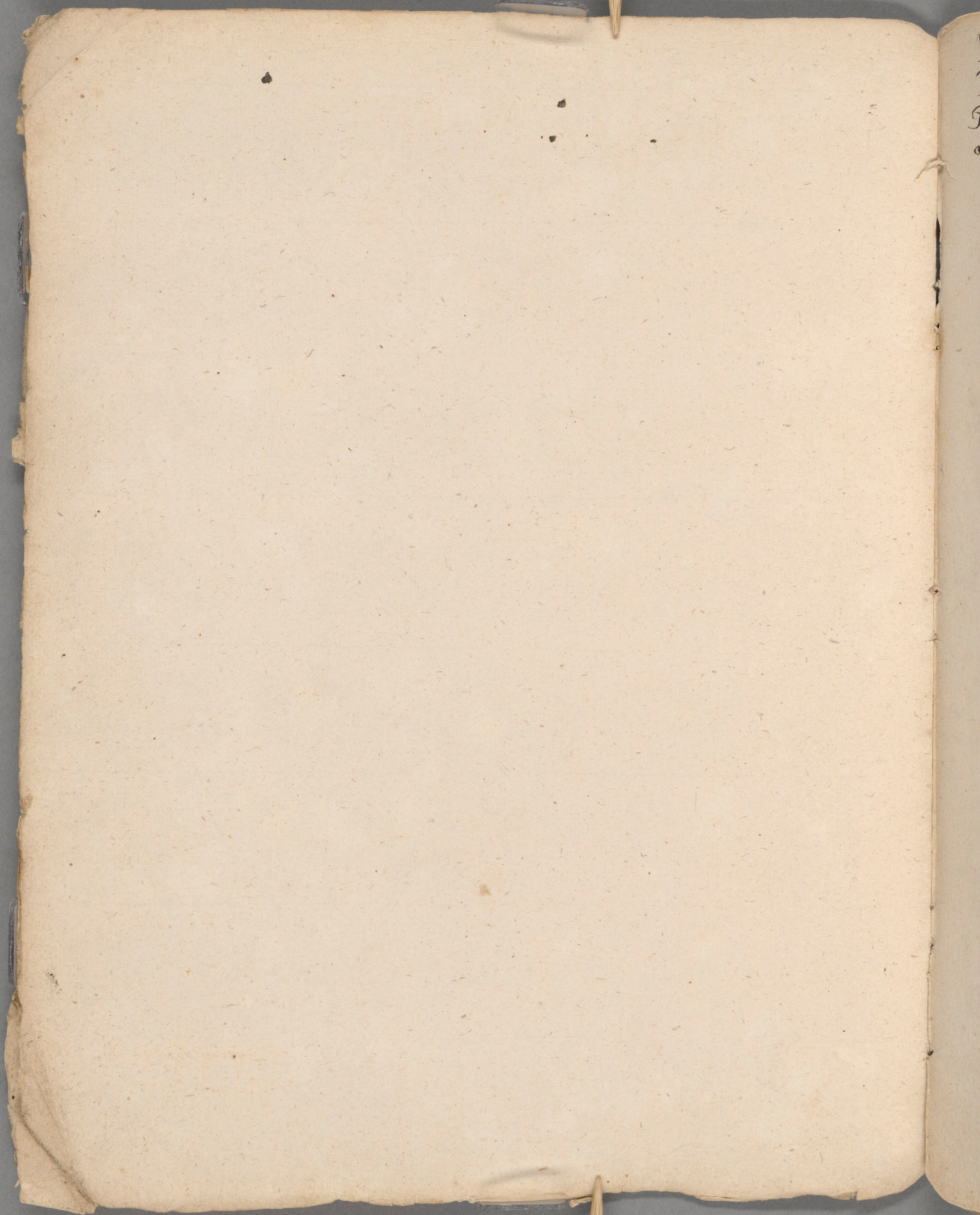
Ex 9f. ἀξίω.

Laetus de Migrat. Gent. l. 10 scribit primas Gothos fuisse
 fuisse in Scania. Sed fuisse Vistulam. Tunc in Dacia,
 hoc est, Transylvania. Saep. Gothos Getas Germanos vocat, &
 fringens à Getis Sythis, seu Sarmatis. Primum bellum egerunt
 cum Romanis, cum Boiorum adiuvantibus, imperator Augusto, continuat
 isq. deum à Traiano subiugantur. (pag. 556.) Quarta Gothos
 habitacionum in Thracia fuisse, concordantibus Imperatoribus Valenti-
 niano, & Valente, Diocly, Frigidiano, Saffrago, & Alathio, in Moesia
 trajecerunt. Eor. Ulfilas Episcopus. (p. 558.) Quando Gothi in Ostro-
 gothos, & Visigothos divisa fuerunt. Quinta Gothos fuisse in Lan-
 nonia, & Moesia. Gothi minores in Moesia, quos Constantinus Vulfila. p. 562.
 Gothi videlicet facti totius Illiriae possessores, & ad Adria. Sub
 Theodorico (postquam Bernense cognominato) ut magne partem
 Graecia sibi subiugaverunt. Sexta fuit Gothos immigratio in
 Italia prima, secunda, tertia, quarta, quinta, septima Gothos habita-
 tio in Gallia. Octava, & ultima, in Hispania. à Salutis 411.
 post ait Regis Gothici in Hispania extiterunt ab A. incarna-
 tionis. DC. ubi saluta domini heresi Arriana, facti sunt
 Catholici. Concilia haec sub Regibus Gothos habita receperunt.
 Episcopi nomina Gothica (quae vocat illi Teutonice) Arseric.
 Wambald, Wiseric, Filamyr, etc. Comitum qui Concilio subfuerunt.
 Adolphus, Aphroila, Gunifridus comes Scandinavum.
 Haec, inquit, ex Concilio, ex quibus colligimus, duob. tantum locis pa-
 riter, atq. Scania Gothica Hispania haec Catalaunia. Id est,
 Gotholandia dicitur. etc. Galliam, haec Portugallia Suevi occu-
 parunt. haec reliquis Hispaniae Suevi cognominant.
 Gothi utram Phrygiam, Imperatoribus Honorio, & Arcadio, tenuerunt.
 Claudianus ad Eutropium: Non tibi Riphaeis hostis querasq. ab opis;
 Nau & Caucasos, seceto libens, vallas,
 Et opus: Ostrogoto colitur, mixtisq. Gothibus,
 Phryx ager; hoc penae poterunt impallor cause
 In scelis: ad mores facilis natura reuerti.

Visigothi & Gothi fr in Thracia, & vicinas regiones & Dacia, Diocly Fridi-
 offundunt. Et de Valente Imperatoris coronat
 A. C. 377. Alsted. Chronology. gono, Saffrago & Ala-
 thio. Saep. fuisse Graeci-
 rum. p. 4.

Polynestor Thraciae Rex Priami generus fuit. Laq. 207 Græc. p. 3.
Rhoæsus Rex Thraciæ Priamo in ætaliis venit. p. 2.
Homerus Asium quendam Thraciæ Regem celebrat
amiculum Hectoris, fratrem Hecubæ.

Ulysses. Sarpar.
Sarpi. Sarpe.

Hugo Grotius. Epist. ad Gall. 56, ad Nic. Peirescium.

Seruo nobis incidant de Latina Linguae origines. Dixi
quod res erat, nihil ferius in ea esse barbaris, Phrygiam
puta, aut Ethruscum, sed Graeca prae omnia à Pelagis
& primum Italianam Magnae Graeciae nominis cum adhaerent
tibi infidelis tamen. etc. Vides totam. Sed fallit, &
fallit vir doctus. nescis forte, Phrygiam (forte
et Ethruscum) raudem esse Germanicam, vel Gothicam.

Quia radicibus constat plus quam dimidia Latina, ut
videtur est ex multis Etymologiis. ^{Ex nominibus partibus Cor.} poris humani. etc.

Gerard. Joh. Voss. in Praefat. ad Tr. Vitij Sermonis fatatur Ling. Latini
nam coalitam ex Graeca, Celtica, Phrygia, Getica, sive Gothica, Teu-
tonica, Primigenia Italica (quae Thysca est, sive Aboriginum) &
hoc causa est, cur in plerisque vocabulis Latina Lingua, flo-
rente Roma, imò ante eam conditam, conueniret cum Germa-
nica. Miror itaque cur hoc fecerit Vossius, in suo Etymologico
plura pterit hanc Germanicam, & uicinijs non addiderit lin-
guae sua vocabula propria, & uocabulis cur non attribuerit
suos natales proprios.

Abrahamus Nijl in Ling. Belgica. cap. 26. p. 118. ait Ling. Suedanum
multum mutatum a uera Teutonice, idque factum esse, quod circa Mo-
schis, Lapponibus, etc. uentium commercij ipsis fuerit. etc. v. loc.
in quo proit ignorantiam suam turpiter. 1. in eo quod existimat
Ling. Suetica. ortam à Teutonice. 2. de Lappibus Mescheri commercij
3. de Uindor in Sueciam immigrationem. etc.

Germani autem tempore Frederici Secundi uisus sunt tres Graecis.
post ipsius fatae domum litteris Latinis scribere didicere.

Auentm. Annal. Boj. l. 1. p. 1. Sic & Galli. v. Methradat. Gesneri,
Cluuer. & alios. Sic & Gothi Mosch. ut videtur de Alfida.
Ex Latina orti sunt. Valachica (adq. Moldau. transfl.) Rhetica. cuius
Specimen ap. Gesn. t. 73. Sardat. fol. 74. pter Hist. Galliarum,
Italica.

Georgii Stiernhelmii De Linguis in Genere.

A obiter, & ad diligentiore in Inquisitionem Annotata.
A principio, una, ex uno homine, orta e lingua, lite,
ris & sensu conveniens cum ipsa indole & Natura rerum.
Hanc linguam usq; ad Noham continuatam, per eius,
dem posteros, per totam Europam, Asiam & Africam,
propagatam, adhuc durare unam, in multas Dialectos,
& linguas ortas seu mistas, divisam. Idq; Necessitate
Naturae, omnino fieri debuisse, etiam si nulla unquam

Confusio miraculosa contigisset. Eadem n. plari est
ratio, Hominum, Rerum, & Linguarum. Fiat Expli-
catio per Genealogias, Progressus Plantarum, & Rerum
ex una materia manufactarum, et ipsius Naturae, u-
ni materiae inducentis varias formas.

Primum divisionem fuisse in Orientalem et Oc-
cidentalem. Illam, q; Asiam Australem, et Africam
invasit; Hanc, q; Europam occupavit, et Septentrio-
nalem Asiam. Illam, duos fratres, Sem et Cham;
Hanc, tertium Iaphetum, aut ipsum Noham propagasse,
credimus.

Oriental.

[Faint handwritten notes in the right margin, possibly including the name 'Stiernhelmii']

Orientalis Dialectos, eē minimi Simul ortas, Sed
temporū intervallis enatas, Hebraeam, Chaldaicam,
Syriacam, Ethiopicam, Punicam, aut in gene-
re Arabicam, in mille Subdialectos diffusam.

Occidentalis, quam etiam Asiaticam Septentrio-
nalem comprehendere diximus, uno nomine genera-
li Schytica, et quatenus ex Armenia Saturi-
ret, Schytica Aramaea dicta est. Ea postmo-
dum in tres ramos seu Dialectos principales digres-
sa est, sc. in Tartaricam seu Sarmaticam veterem
Celticam, et Aracam.

Celtica fuit Hispanica vetus seu Iberica, cuius
reliquiae putantur Cantabrica seu Lusitanica.

Italica prima Aboriginum, q̄ Thūca seu He-
trūca vocatur. Gallica vetus. Germanica, ^{Teutonica} Suedica,
Gothica, Danica, Norvegica, ^{Latina} Cimbrica, Islandica,
Teutonica adhuc durantes, nec ullam aliam
mixturam passā; nisi quod ex vetusta & primigenia
videantur

Logyptiam Indiam
Anglyticam

Schythica proprium seu
Geticam seu Gothica
(cuius soboles Celtica)
Et Phoenicia, & Pelas-
ga, seu Getica Graec.

Sarsonica Anglica

videantur per cultum evasisse nitidiores. Anglica, sive Britannica vety
vetis, dicta Cambrica, vel Wallica, rudemq; Gallica.

Ex harum varia mixtura, ortae sunt varia lin-
gua. ut ex Scythica & orientali, Persica, Arme-
nica, Turcica.

Ex Sarmatica & Graeca, ^{illyrica.} Sclavonica.

Ex Graeca et Celtica (Thysea) ^{scilicet. sive Thrygia} Latina.

Ex Latina iterum et Celtica, Italica moderna.

Ex Celtica (Germanica, Francica & Gothi-
ca) et Latina (^{scilicet. sive} Graeca ^{scilicet. sive} Gothiliensium) coaluit ho-
dierna Gallica.

Ex Celtica, Latina et Punica, Hispanica mo-
derna. Est a lingua Punica eadem q; Arabica,
Schiell. p. 1614.

Ex Celtica (Cimbica) ^{Saxonica} et Gallica moderna, lin-
gua Anglica moderna.

Ex orientali, Sarmatica, Graeca & Celtica,
Ethonica, cuius dialectus est Finnonica.

Et ex ipsdem alia forma, Lettica, cuius ^{scilicet. sive} specis est sive
Churlandica

Scythicae linguae primam sive Germanicam,
Germanos. & quosdam vicinos ex Scythia ori-
ginem ducere. Voss. l. 2. p. 723.

Pepp & Parthi ydam
orti ex Scythia, Scij.
thica alios ipsi sunt
lingua. & hinc illa
concurritur cum
Suedica (sive Germani-
ca) & Graeca.
Thysea, Graeca, & Thrygia

Getas, & Thracas quos
Scythicas, ^{scilicet. sive} ad in-
teriori Danubij partem, qui
Istem vitoris vocabant, ha-
bitabant. In superiori Dana-
bij parte, Daci, Gothi, Suesi
etc. Germani appellatur,
sibi notant (Cruentia Ger-
manos non ex Scythia oriundos

Gothica

= vid. Qu. A. G. cap. 2.
 ubi docet Scytharum nomines
 comprehensae tria gentium
 ymste & nomina: Arima,
 spos, Sarmatus, & Hyppobozos.
 Sub quod nomina, Illyrii,
 Germani, Galli, Hispani,
 Britannii etc. suo nomi-
 ne Celtae. Quod fuit
 vid. ibid. De Getis.

Noë
 Tuiskon hic g. Iaphet.

Mannus, hic nr odan est, q plura
 Ingeion. isteion) habet cognomina
 Ingeonum. isteion) plures in filios, a
 ostion) qb. denominata fu-
 se. Svedorum ere varia nationes.
 Epinomis

Thracibus & Pelagijs Odini cognomen est Eisten, Osten | Istan, Deus Unge.
 ✓ Graecisq nullius vix, vice. Graec. * Ἐσπύ Rex, Esth. Finn. Ihan, Dominus
 vni. Scandinia ta, et Pater. Odini cognomina Sueri: Graut | Chron.
 city vocat Infuta (Ger. Norv.) a quo Gothis, Cethis, iutis; Svidr r. clarus,
 mania Pythias ap.
 Plin. Baltia vocat a quo Suedis nomen. Worm.
 Infuta Scythiae. etc. Filii Odini Othold, Danis Rex datus. Sem-
 Sed Celtae dicitur a Scy. ming a quo Haquin Iarl a Ladem genus duxit.

Negat in Qu. Germanos ex
 Scythis ortos. pag. 30. NB.
 Confor Chron. Norv.

Tuiskonem facit Aventin, filium Noe, q a.
 131 post diluuium a patre missus in Europam venit
 cum 20 Ducibus. A. a Dilu. 374, A.M. 2030 ponit

Incidit. Ad istum
 tuos a Diluio
 iuxta Billia Hel.
 l. 101. Samaritanar,
 340. versiou. LXX.
 Interpret. 531. vid.
 Isaac. Vols. & Georg.
 Horn. de Atate Miu.
 di altercatis.

Ingaronem fratrem Manni in Germ. Helvic. et eius
 filium Istaron, seu Astom, cui uxorem dat Aventin.
 Prejam, ponit sub A. Dilu. 420, A.M. 2076.
 Prior Synchronos est Abrahæ, alter Jaco. Prejam

Gothos a Scandinia regressos A.C. 161 et
 Dionæ probare videtur Isaac. Pontag. p. 676.
 Post. p. 682. ait Gothos Scandinia regressos A.C. 190.

Venerem Germanicam vocat Aventin. A. diluv. A. fabulae uanae.

544. A. M. 2200 ad Marsum in Germ. uenisse dicitur
Osiris cum uxore Iside. Marzi filius e Cambriuis
et huius Sueuis. A. M. 2280 post Vandalum, (A.
M. 2326) Teuto eius filius, unde dicitur Frutson, hic
Germanorum Mercurius, a quo uerb. Frutson. interpre-
tari. A. M. 2367. inde Althman Germanorum Hercu-
les, A. 2395. Eius filius Boris A. M. 2460, tenente
Regnum Trojanum Teuero.

Ex Aventino apud Micrel. p. 154. Isterion, cui uide Cluer. hic Oder est.
uxor Treja, uenit Germanica. Huius tempore (A.
M. 2072) exortum e Sacerdotum Collegium, q. Drui. Druidae a. M. 2072.

da vocabantur, omnium controversiarum iudices, uiri
magna auctoritatis et fidei, q. religionem absq. idolis
et imaginibus coluisse dicuntur.

Regnum Vanniarum in Dacia, hodie in Hun-
garia finibus ad Transyluaniam. ibi lacus et oppi-
dum Ocheyd, a quo non procul in monte sita urbs
Bankalom, uetus procul dubio nomen obtinens Bana-
hal: dula Barorum huc Vannorum. Hinc Vannicum
Oder in Sueciam migrarunt antiquissimis temporibus.

A. M. 3910. fuit Dignus ab unde
Augusto uisus in Germania. A. 3941. mo-
ritur. Christus uasit A. M. 3947.

Tempore Claudij Cesaris
qui a. Chr. 41. a. 54. fuit Imperator
Regnauit a. 13. 8. May.

Vannus q. regis pulch. est, anno post uul. Xthm circiter 50.
Lazij. p. 515. scribit Vannum auctoritate Tiborij regem Marcomannorum instituit
et 40. p. annos Marcomannis, et Sueuis praesider.

unde nomen Suecia Vanomanna. An Pannonia
 eadem? et inde nomen? Hac speciem aliquam pra se
 ferrent, si regnum hoc Vanmanum vetus esset, quod
 non est. Tacit. Annal. l. 12. Per idem tempus
 Vannius Sveris a Druso Caesare importus, petitur
 regno. Scilicet postquam XXX ann. Rex fuisset. Sub
 Claudio. Sed per fugit cum clientibus in Pannoniam.
 Vide Cluv. p. 618. Ex hisce igitur non potuit Vanno-
 manna, cuius meminit Auctor vetustissimus, nomen
 accepisse: Hoc v. hinc colligitur; Si Wani, qui cum Oden
 in Sueciam venerunt, sunt Vanni; Oden tempore
 Claudij Caesaris primum in Sueciam venit, cum his,
 et patris pulsis.

I förtalt af Hplaudz Ragn. Höngger
 son Anagnis, sänder allom Horn är Siggia
 mullim Gaf, och Väktu Örnäs, och Öduonda,
 2: Hplaudingarar.

Ömorden Sylva 2 in Helsingia.
 Väktu ää Kommer år 17, Dö Son: Jalla,
 ren, löver genom Vaalberget under i Mälaren
 vid Mälhammar i Sörbystad. Höper och ge
 nom Väktala Dorfn.
 Hic

Sewa-Örnäs. G. hie
 Sveris oft fl. qum
 corci qumt in Germania

Guttel flüch mich rot
 Gut - val Gotb - elba.

hoc est: Id est utitur hinc, hinc verum est, hinc per-
tinet. Sed hoc-utitur, est poena infernalis. * witi,
wizzi, poena.

Scandia media inter Scythiam et Celticam, a
veteribus quibusdam Scythia, ab alijs Germania de-
septentrionali ascendita est. Scythas, maxima pars,
in Asia collocarunt, hinc factum est, ut Hyperboreos
quam putarint Asiaticos, ut P. Mela p. 39. Quia
tam Europaeos, ut Diodor. Sicul. ex Hecataeo, quam
Asiaticos, ut Solinus v. eos Europa-
os asserit c. 21. p. 50.

Scandia Procopio Casariensi cognita nomine
insula Thule.

Hecataeo Abderita, non Milesio. vid. Voy. de
Hist. Græc. pag. 439. Diodoro Siculo, Callimacho
Poeta, Pindaro, Pomponio Mela, Plinio, Solino,
nomine Hyperboreorum; Timæo & Xenophonti
Lamplaceno, nomine Baltia^t. Pythea nomine Ba-
silia, ap. Diodor. item Plinio nomine Scandinavia
et Ingerionum, et Hilleuionum seu illeuionum, pro

rap. Plin. idem ex Timæo Ban.
nomanna.

vid. Cluv. A. G. cap. 2.

gvo

quo contendit Joh. Mag. Scriberentium esse Suevionum
p. 10. Sunt v. ^{mih} Alivoni. † Mehen. in MS. censura Hi.
storie. Nota 99 p. 11 putat Plinium innuisse Hol-
wegiones, q iuxta Sylvam Holwegen, q Gothos dis-
terminat a Svecis, habitant. Non inepte, si eo ver-
geret aliqua lectio.

† Quos etiam locos ignari
veteres in Scandinavia lo-
carent.

Baltia, est * Fælde, v. v. äldo, s. e. Regnum,
hoc alter exprimit Graeci Sabidria. (Et hoc a Sveth.
hodie Sabel. ^{Siä} I. base, dñus.) Ultra-italdi: s. Regnum Sueonia Svethic.

in him Baltia, Basidria
s. e. Regnum.
Chron. Norveg.

Solino nomine Ingevonum cap. 23. Scantia. In-
gevenes dicti a cognomine Inge Regis Freyr. Pto-
loma v. Chron. Norv. Inarvones, Ingarvones Scan-
dia incolas aperte aserit, Cluv. p. 698, et in fin. p.
700.

Ingeones.
Ingeones, etia ab In-
ge, Regi Sueciae Sueonis
dicti

Straboni, concludit, nomen Ingevonum ex Romi-
nis adpellatione ortum, auctoritate veterum Germanorum
carminum, quod confirmatur Chron. Norvegico.

Orptheo, in Argonaut. Elixona, si non Elxinora, Felsingör.
putarim, Freligland, insulam non procul a Malström,
quen Acheronta appellat, putasse, tum Freligön vo-
catam, in continete proxima Freligland, ad differen-
tiam dictam Suisse - ön.

Jorrandi

Jornandi Scanzia, in qua Sueti, Svethidi, Sue-
thanes, idem q̄ Ptolomaeo Sithones; Graecis non potuit
exprimere Sui, in una syllaba.

Isleso Episcopo Suediotte vocatur tota illa plaga,
q̄ a Tanai usq; ad mare Norvegicum protenditur.
Non longe aberat a finib. veteris Suediae, quos assi-
gnat Cluv. A. G. p. 598. Si saltem substituas, pro Ta-
nai, Donau, quod omnino faciendum. Regnum Viki-
nouum amplius adhuc fuit.

Mario Nigro; Vergion intelligit Bergion.

Tacito, Suiones, Sveri, ut et Plin. l. 2. c. 6. et
Mela, l. 3. c. 5.

Ad Banno-mannam. Ex Chron. Nov. ^{Dacia} Igr

Olaur, et Maugrim. Wari exierunt ex ^{Dacia} Asia in
Sueciam. Ea vocata fuit Mannia, seu Man Gorm.

Nihil n. aliud ligat Gorm, quam Patriam, inde Wa-
nouum in Suecia Patria nomen, Wanomania, quod
Graecis non potuit scribi comodius, quam Βαρομαν-
να. Contra scribere Vergion pro Bergion.

Habetur apud Wormium Bannamanna ^{Dacia} Daga, Ea
qualis sit, quarentium.

Legri.

Manhem erudo uocabo.
Si prius script, & sic
dumtaxat & Manhem. R.
quam Van Manum.

Vend.

13.

Historia Emūrdi Slemma, & Magni Smeek.

Dion Cassius Gothos in Sapiētiā studio Græcis adæquat. Quocirca Gothi arma protulere, eò in linguam sui sermonem attulerunt. Paul. Fagius.

Pythagora dictum: Mentem philosophantis esse Sacrarium Sapiētiæ, & verissimum Dei templum.

Valer. Max: Fida hominum pectora templa Sancto Spiritu referta, ait.

De Bardis Ammian. Marcell. lib. 15. Bardis fortia Illustrum Virorum facta, Heroicis composita versibus, cum Fulcibus lyra modulis, cantarunt.

Druida in Gallia longè ante tempora Cæsaris Bardi & Druida Romæ expulsi à Tiberio & Claudio, Calig. Mithridat.

Græcorum cum Scandianis comunionem, arguerunt, q̄ scribit, licet absurde, de Othino à Byzantino Deorum collegio relegato; ibidemq; de Ollero in Sueciam migrante. Verum mendose hæcce asserit Stephanus. [Drj. Godar, iudices dicti sunt.

Othinos duos aut tres fuisse M. Brynolfus Spenonius

Post Joh. Magn. lib. 1. cap. 11. sed in Sæclore

F. de ipso ut supradictis. Ceteris hinc Error hoc autem hinc ut in voce God. Godar, quæ voce in Deum, & Sacerdotes, & Iudices denotat. V. Island. Angr. Lora. et Specimen Hist. Isl. Ep. dnu.

nonius, Ep̄s Islandus in Conjectaneis suis statuit: Pri-
mum Asianum, Thoro Asiano antiquorem, q̄ Triscus de hic Attin est
à Trojanis Regibus, à Saturno Cretensi originem
traxisse, si fides est, inqt, Genealogia vetusta, mem-
branis inscripta, etc. Hunc Europam nūq̄, inqt, vi-
disse arbitror. & Idem sū gaula. Alterum Up-
salinum. Tertium putat Mithotū, q̄ mid. odon,
Saxonis ēē. Ego v. Primum ^{nunquam} ~~in~~ in Sveciam ve-
nisse arbitror, eūq̄ ēē, quem Apollinem dicunt
Scriptores veteres. Verissimum v. est, Othin primū
Deū, et Dei veri nomen fuisse. Secundo. q̄ in Sve-
ciam venit, Heroi et Sacerdoti, eiusdem nomen, par-
tē Excellentiam, et honoris cā, attribūtū fuisse. itā
plūres Ioves, Veneres, Hercules, Minerva, orta.

Joan. Svaning: Comentariorū priorū de reb.
gestis Danorū 3. hāc scribit: Porro Othini sta-
tua aurea, Bizantium ā Svecis olim transmissa,
omnib̄s admirādoni fuit. Post: Cuius rei gratia,
eidem Othino ex Græcia, et alijs nationib̄s, voti-
va in Sveciam non raro missa sunt, apud Steph. in
Notis

Nulla fides fabulis, summi-
p̄ oculis. chimeris.

Quis ipse est Apollo Hys-
borius. sub nomine Attinis,
frā Othini amfij. Rhod.,
cuius post mortem, in amoris
et nomen successit.

Notis. p. 40. Haec ex Saxon. lib. 1. p. 7. vide Mezen.
 Suepent. p. 34. Et Superius: Upsalia Sacrificium, ad
 quod nono quoq; anno, Reges Aquilonares, Optimates, et
 populus, conveniebant, aut Anaxia sua mittebant.

Ingonem, filium Odini, vocat
 Arngrim. p. 47. Sed p. 61 sic
 loquitur: Odini a. Socij, seu Filij
 fuerunt, Frøjyr et Sciordur.

Pag. 142. citat Wormium in Notis M.S. dicentem
 de Othino: Mox in Sueciam migravit, ac Ingonem Re-
 gem constituit. unde Sveci Ingvidar. (Inylides)
 Tempore Pompeij Magni, Asiam Romanis Subi-
 gentis, Othinum ad Boreales profectum ait Worm.
 Suamino. vero in Chron. Danica, ait, illum tempore Re-
 gis Hadingi, A. circit. ante Chr. 800, quo floruit Regi,
 odus, Boreales Magiam docuisse. Ex Sax. lib. 1. Ante
 Romam conitam, A. 50.

Codex, Lunicus literis conscriptus, Lenusij monstratur.
 Mezen. p. 49.

Jornand. p. 34. Sacerdotes Gothorum, q; Dy vocantur.
 Aperti patet mentum occasione literae P comitum;
 quam leverat, aut ipse Jornand. aut saltem librarij, pro
 P. Dn enim, et patriâ lingua Diar in pl. ex Die
 Sing. dicti sunt. Post paulo p. 38. Sacerdotes Pileatos
 dictos. ~~Haec Latiniim di, an Gothicum, ignoro.~~

videnda ignorantia Linguae.
 Hatt, cuius id est,
 Pater, idem q; Atte, dicitur
 est Sacerdos. Hattar, Pa-
 tres, in plurali. Hatt rādau, nostrâ
 de lingua, Pileus est, Hattar. Pilei, in pl. Et hinc Error, ut pro Patres,
 intelligerit Pileatos, & hoc ve-
 li & Pileos. in pl. s.

Die, Doja = pater; Doja. Mater. huius Deja. videtur
 Ind. Pater a tra, tja. gignere. Boreas.

Boreas, qui rapuit Orithiam, Regulus Septentrio-
nalis. Voss. lib. 3. idol. p. 68. & 1271. Conjectura est. Et
apud Athenienses aram constitutam, legitur apud Pla-
tonem in Phaedro. ibid. sed Thracius fuit. Videntur
fuisse duo Boreas; unus Thracius, alter Hyperboreus.

Conferuntur ab Historicis et Poëtis; Potest et unus esse,
q. ex Hyperboreis ad cognatos Thraces primo, inde in
Greciam venit. vel contra in Thracia cum Odino in Suecia, h. e. ad Uty,

Arngvim. in Island. p. 45. Scribit, Odinum venisse
in Sueciam, A. ante Chr. nat. 24, p. 31. et 45. et 30. Nec
tamen hanc Asianorum ad nos migrationem primam suspicari
circa Annum Mundi h. 2772. p. 45.

Oden, filio Semingos, Norvegiam addixit p. 16.

Frion :: Separatio; An inde insula Gyn nomen?

Ey skal Odald tyra, :: arga. Poëtam reirites.

Gatterus lib. 6. Alexandrietos:

Vivere per sanam habitur post fata Lepultis.
Sola mori nescit, Ecliptis nescia Virtus.

Septentrionales, Musica non expertes fuisse pa-
tet ex Sax. ubi de Hothero dicit: Nemo illo che.

lus

florros migravit.

uno post

à cuius nomine hic suspicari
aut Semingya-Paradr.

refer ad D. ismt. d. H. H.
borris migravit.

ys aut Lyra Scientior. Præterea Sistro, et barbito,
omniq; fidium modulatione callebat.

Tij in panis & Sistris
colabant Saera Rheu,
Matris Drot, q̄ n̄d F̄t̄t̄:
Hij Isis.

N. Sistrum Isidis proprium gestamen.

Abaris Sacerdos fuit Apollinis ap. Hyperboreos.
Ei hoc nomen proprium fuit, an officij, non immerito
arbitrarim. * a-ward, e-ward, Sacerdos est, ab a, vel
e, fides, foedus; et ward, custos, q. custos fidei aut
foederis Divini. Hinc nom. prop. Urtart, Urtat, (i. a.
baris, Abaridis;) Alias vetus est, et in Saxis Runicis
conspiciendum Nomen viri Auar, et Urtar, quod ad
huc in frequenti, apud nos, usu est. Uvar, et Urtar

Litera 𐌶 , o have iuste. have o iuste.
in hoc dicto sunt omnes literæ originales: Have o iusta
Mal-runa.

𐌶 acquirere, generare, Rona, (i. at astra hij drot)
gera, gina, prodesse; gagnar, gagnar, lucrari; gaignun
gain, gain, gagn, lucrum.

𐌶 lateo, lethum. 𐌶 oblivio.

* Laat, et Lij-laar, mors, a Laa. priv. Sincere, o.
mittere. it. jacere demissus, relictus.

* Lijla

* *Scuta* : tegere, sine *Chelys*, xadunio.

Scuta, tegmen capitis.

Scuta, *Scuda*, tugurium, tabernaculum.

Scpt, *Scft*, id.

Scop : cortex, tegmen arboris.

Scopa, glubere, frorticare. *ΛΕΤΩ*. *Scopa* uäfr.

Scf, folia arborum, q̄ tegunt arborem, coma. - *Luaf*.

Scula, tabulatum quo tegitur aliquid, uel sustinetur. à *Saggia*, *Laya*. *Sternese*

Scap, quo aliquid tegitur. *Scpp*. *Pauiculy* | *Lag*, *Laf*, *Lawa*, stratum.

Sala, *Sall*, *Saul*, *Aula*, ut à *Bärge*, *Borg*

et à *fala* vel *pala* *Palatinum*.

Sala, *Söllia* uel *Sölia*. *Sofe*, affec.

bibl. tuncq̄ uopon. abori.

Sofelubant

Sofst, *dolus*, *dolus* dolo.

Sala, *däla*, *döllia*, tegere. *Siale*, *Sialdra*.

Sala, *fiäla*, tegere. *fiöl*, afer, tabula. *fäll*.

fiälstor, latibulum. *fiäl*, *Borg*. *falsp*. *fals*.

lo, q̄ uivens mouensq̄ sese. *fäla*. *fällia*.

fäla, *päll*, *palliare*, *pallium*, integri-

mentum. *Palantium* : tectum. *Palatinum*.

Stäla, *Stiäla*, est *däla*

Felr - *päll* : *fiöl*.

Edda: *Skifar*. *Chyris*: *Skifar* - *laub*. *clj*;
pro *tafelutis*. *Götröl*.

An. a *lobi*: *parva uimra*:

Da: *Löp*. *bf* *Bark* uel *halm*, at *forpara* *fiöl*.

ΛΕΠΟΣ. *cortex*, *λεπί*. *dogle* ubi:

ΛΕΠΟΣ. *scabir*. *lepra*: q̄ *uithä* *aprata*:

ΛΕΠΟΣ. *uinsa*: An. *Lap*, *str*.

A. S. *bestili*: *latere*:

Dan. *fiel*. *colare*: *fold*. Sv. *folle*.

Fi. *faland*. *Clajira* *preidium*.

f *fiäl*. à *fala*, abscondit, ut *Borg*

à *Borga*. id. *tegar*.

f *falsp*. *fallax*. q̄ *tröt* *u* *dolof*

agit. lat. *fallo*. i. *labro*. ap. *Horat*.

à *Sala*, *döllia*, *tiäl*, *tiälla*, *st*
Stiäla. G. *Stalms*. *latenter* *za*
par. *fierari*.

Edda: Aſar. pluralis ab Aſ.
Asgard Edda Troie nob,
Civitas de Sædes Deor. Jul.
3. & paſſim. Edda Edda
nuncuratur Camps Ida.

Ptolomæi Codania eſt Chron. Norv.
God-grim. God, Godm .i. iudex. inſi Go,
dania, et Godia, Gothia, terra iudicibus
tributa. Patria Godorum, .i. Sacerdotum aut
iudicum. Alia eſt rão nuncupationis Eud-
grim, ubi opponitur Man-grim. ibi n. eſt
Patria Deorum, quã Aſiam indigitat. Aſ n.
Deum ſignat; Aſia, Deorum manſionem.
Thiſe. Aſer. Hejar. Deus.

Virgines Hyperborea. Scholiaſtes
Callimachi. OPIS, Epitheton e Diana,
ſeu qã curam habeat parturientium; ſive q
Opis eam educavit; ſive per virgines hyper-
borea, Opin, Hecaergen & Loxonem, quas
honoravunt Diana et Apollo: ac ab una qdem
Diana aſumpſit nomen Opidis; ab alijs A,
pollo, vocatus Loxos et Hecaergos. Voſſ. lib.
2. c. 29. idol. ubi vult Hecaten & Hecaer-
gen, et Diana & Epitheta iſta, ipſamq;
potius Diana Opis dicta e a cura pueri,
v. 1. Ter. Iuxo Lucina ſer opem q Heca-
erga, quod e longinquo queretur. Loxo, q
obliquè

obliquè per cœlum moveatur: quâ de cœa et
 Apollo Loxias vocatus. Ego v. dico, Tymon
 hic quendam ex Hyperboreis.

OPIS, ÔRTIS, cûra. ortisq̄nati, cûro, revereor.
 Opia Schytarum.

Opis, jâp, auxiliûm Dalek. al. jâp, spes, de,
 siderium, sicut lex. êrtis, spes, Sv. jâp. G. jâp
 auxiliûm.

Opis, jâp, auxiliatrix, affix. lat. juvo, jâpa.
 Heca-erga. jâp-ôrka. ja, jâp. A. jâp, G. jâp,
 altius. arka, ôrka, urka, operari, ab + ara,
 agere. unde et lex. êgrov. Erka nom. prop.
 Regina cûjûdam Levis leothorim.

Loxo, Dialecto Angerm. Lioxe, lux, luci, ^{feru.}

Ilithyia, lex. êlêidqa, Diana. Eam
 asserit Pausanias in Atticis, ab Hyperboreis venis,
 se in Delum, ut Ladona adêct parienti. Voy.
 id. lib. 2. p. 435. Ergo hoc nomen Hyperboreum
 est, ^{affertur} ~~sed~~ ex Heb. 7777 genuit, peperit: unde
 7777 jêdo, puer, puella, partus, proles, dicit Voy.
 Id. lib. 2. p. 436. Sed hoc ipsum e a simpli
 ciori Hyperboreo ala, q̄ idem significat. Ep̄a.

Ilithia

Gr. aff. fortitudo,
 Li: Grilbu; aux, hui, fero ab'cu;
 Li: pa-galbu; p-e-salpa. aux, hui.

Gr. Λοξω. obliquè. unde G. Linckp.
 S. Lindu. dandicarr. Obliquè in eadem
 G. Linck. Suissor, leog.
 T. Concordan. limis obturri, trictor
 obliquè oculos. Concordan. Patris. p.

7 se. jâpurr, p̄arr.

Bendis, Dea Thracum. Diana, Luna,
v. Tell. Nobis Ven-dis. i. Dea
Venus. wän-dj. Dea amoris,
Pulchritudinis, gratie,
et in Edda Vanadis. Dra Va,
nor. ex gente Vanianu Regni,
Sueuor.

Ilithyia
Ilithia, eadem q Arabibus Melitta; Agyr. My-
litta, et Hebr. Melitta. oia ex eadem rad. Ala.
Melitta, Delta, nom. e propr. Mulicris ap. Sve-
thos, ut et Hebrice q Cybele, ex q asla.

Diana Orthe-sia Thracibus, Terra et Lu-
na, Voh. 623.

Ilithyia Lucina Hyperborea fuit, Paulan. ap.
Natal. Comit. pag. 286. Ling. Armena Lohis,
Lux, Sv. Lub, Lohisin, Luna, Lucina.

Lucina, et hoc Scythicum est, ne alienum
a * Trost. G. Trost, Lub, Linsina, occurrat
ex lingua Armena, Lohisin, = Luna. (Trost,
Trostin, Latona). Ex hac lingua plura dabo,
ut videas consensum cum Svethica:

Arm. Mart. et Aru
Turc. Mert. et Erhid e, vic.
Sveth. Madr et * Ver

Jamci subitas unti ortum fit nomen Mars,
et Agyr, q ratione Thrac fuit! q. a qua Mart,
est Ma. Alterius rationem videre est sub q ar.

Ex eadem dabo adhuc unum: Marcara,
est Propheta, vates divinus. An hic ipse Mer-
curius? a martha, significare. notare. q

Mer.

(an Lux. p̄aiva. p̄āw. p̄āw)

Luna, Sol, Phanes, Nox,

Venilia, Salacia.

Milina, Lidina.

Os. Sēns.

Magnus annus 12954. annis. Solin. Sal.
mas. pag. 554. Serv. Aeneid. iii. Revolutio
O et C fit annis 532., quae periodus ma-
gna est, ex utroq; Cyclo in se ducto, compo-
sita. ibid. Salmas.

Gib. 28.
C. 19.

N. In demonstracione Linguae Thulicae
cum Celtica identitatis, Latina Deorum no-
mina reddenda sunt suis fontibus Celticis.
Plonij. D. Principii
Quibus. Dii nati videntur apud Hyperbore-
os. Ea sunt:

Jupiter, Hesus, non aliis AS, abbrevia-
tum ab asat, aas, minime ab Asia, cuius
nomen ignoratum Scythis. 557. laziz. sul,
qu. Thrac. Pleikouis. Peth, Gebbizen. Peru,
no. Pruy. Fendee Finn. a rug. q. yorgel.
Juno, a H. anna. Inli. en loones. 111
Iacchus

Plestoras. Plif, blizt. Herodot.
Gebleizen. gr-blitz, pp. 540.

Saturnus

Saturnus. Xpovio, Caranus Uram. Rex. rúgar Q.

Crotho. a grüda; ut treyt et trotho, a frö, a, fröda. Saturnus a Tāta, Tahta, Tād.

Venus. Akta, Melitta. A. Star-gydia, a Vār. Pileru, grata, Umiffa. Saxon. A. Kante. A. targatis. aftar-gödi. it. wan. amicus.

Minerva, Minur-arr. Mens armata, erf. taline. vel armatura mentis. item Mentis Fructus, fructificatio. N. arr, arf, e fructus, pro, hufen Croffort. Producor. genuerant. ventus terra, et proles. unde hauris notio. hinc arbor, & herba. E. filia mentis, ex Jovis l. cerebro nata.

Luna, a Logn, Log. Loft, Liost, Liom, Grr. Loft flamme. di-Luffa. Lumen, Luna.

Diana, a rad Da, lucis, dies. Iris, Dajf. A. Dajj.

Mercurius, merker, Katakios. Quod a 7 Scriba, Notarius, Nuncius, Interpres, mēra, indicare, nunciare, metiri. (Leut. interpres loyals, Mercator, Manfor, Metator dr. a Jovis, sty Jov, tati, Camillus, Huf. Puri, mēra, Huf. l. 2. p. 371.

Vadimon, vad-man, vabati-man. Polon. wata-man. ex Germanico. dr is q navigium a, liqod pcedit, et profunditatem alvei explorans, sequentib. viam monstrat. uel. Nepturus, vigo. nubos. vica uadofano, cingee,

Sic Thufis Lang dict. Vat-man. ab eo, forte, quod mari in Italia vovuit. quod et designat Navi vel 2offro Navis. Effigini sig. (is fallor) adpingi solito. Janus putat in Noch. Et sic ipsi uerito, ut primo Na vis inuictori, Navis sigifer tribuitur.

cingere. 711 noxh. Stillare [Zona, cin,
dura aquarum.

Horchia. ab orcha. Dalek. Forke, polke,
valere. An int̄ e nomen Herculi? ^{tin. Gari.}
da, bos. ^{an ab Orcha. Operari. unum}
gor

Seja, frutis, a Daä, u. Dajm. Semina,
re. Zea, frumenti genus.

Pharon, Graecis [Saturnus:] & Aegyptijs,
[Faun:] q̄ lingua Graeca utebantur, s̄
Aegyptijs Lophan.

Phaeton: Jupiter. Aegyptijs Pireus,
[Phidon Ephron:]

Pire: Sol Aegypt. Syr [Forke:] an
hic fulmen, vel fulminans.

Surot, Aegypt. Venus. a Sexo. 778 Sa.
roth, an Gant. Ginn, Okyr. Ar. Geig, Sol,
Sivus, Sevens. # 20. Pi - est articulus Aegyptijs
Coptis

Piermes, Mercurius, isdem Hermes. #

Luna, Aegypt. Pya. Finn. Päivä, Sol,
gäico.

Neptunus, Japhet.

Pha, Saturni conjux a Pha, emana,
re, sur.

re, Sūgere, oriri, gr̄co. Vof. idol. lib. 2. p. 606
ab ēga dūcit

Belus, q̄ primas Agyptis regnavit, is Mars
fuit. s̄. indē Bellūm quōsdam, Hygino scil. |
Zal, Wald, Wald.

Memini me alicūbi legisse, quod Esther
sit idem quod Astarte. s̄. Saxon. vet. Astar,
Astar-gydia; idem nomen ap. Nos ē Egrid,
Afrid, quod idem ac Astartoth vel Astoreth.

Athargatis. meli, q̄ Astar-gydia.

Ihudi gubernaculum adpingitur. Confer
ex Tacito, q̄ dicit Ar Igitur survis cūcta, sub
forma Liburna. De gubernaculo dicit Sal,
maj. ad. Sol. p. 1236.

p̄ metathesis trans L. B. Bl.

חִבְבֵּל chibbel, peperit, aspa, arca. indē
Dalf et Dalf, ^{Kolch,} Dalf; ^{canis} חִבְבֵּל, ^{Ind,}
Dalf. hāra, hāra, oia ā facunditate. Sveth
alāpp, Exolem seu puerum proprie significat. un,
si in Ang gloap, et Aſſice q̄holop, puer ē.

Kobs-worb. - Hebraic: Sob-amme.
B: Kep: canng
Hinc nomen Cybeles, Matris Troas.
Et Sveth. Gabbila.

Cybele deperibat Attin, hūc p̄mō Attis,
postea Papa nomen fuit. An Attis et Atta
idem. Atta & Papa idem s̄, et Patrem significat.

p̄ Chlop: homo mysticus. mysticus.
Chlop: e. puerulus.
Diodor. l. 3. c. 8.

X̄ōw

Gr̄ παππας, & παππας. Patre. Vof. Ery
moly. Magno. Attin. hūc Papa. Elle
al-fadur.

~~_____~~

Xōw, pragnans sum, vel fis. Exuo. pragnans,
id est, a deo. Licet, dicitur, deo.

Bēdu, aqua, Phryg. Clem. Alexand. wod,
uāt, uatn. Nobis Sada, lavare; et ap.
Vof * uatdm, fluere.

Camillus, Thuscum est, puer, minister. Ca.
milla, dicitur ab Hebraeo, Vof. id. l. 2. p. 621.

MD camar, Sacerdos ex Schindl. h' hoc
Etymon verum, erit nostrum, gōmar, * gāi,
mar : custos, idem q, uard. uñd; quā,
fiano, ital. Aer. Et gāimor : censor.
(De, lex, fœdus, ius, rectum :) prop. custos le,
gim. Admer, filius Iaphethi. Sic ling. Island.
De-ward, Sacerdos, uñd; nom. prop. Erward
vs Ifuar.

Tāfla, certare, proprie de iactura
teperarum. As. Tebl. Tejera, uñd; et dobla.

N. Xoros ee Auas; unum Thoronis fi.
lium, scdm Arrogim. Alterum Othini, scdm
Chron. Nou.

Vjw Sorek : radix. Sūgo. Sucus. Sēni.
go, noipon, uosa. et ana. Dalek. daga, ire, mo,
veri. cico, quos. Xicw. iciv, ēw, gā-grm.

De Thor.

Su. tafel - brædr. in brædþol, fri.
tillus, f fact a tafla.
* tafelbord. brædþol;
an a tafla, dobla. an a duplicor.
antafla, a tafla uol a uotibor.
Dibitardi, tūifla : qd hinc Dūbla.
obitir, de uerborū
causa notata,
ut hinc omnia.

DE I H O R.

Uv F. 2. 63. 104

Thurias Nino, ut Nini's Belo, successit,
ac ipse itidem egregius bellator fuit, et pro-
pterea pro Deo habitus, et Mars dictus est.

Suidas in Orogas. idem leges in Fastis Si-
culis, hinc Chronico Alexandrino, cuius verba
ex Græcis Latina hæc sunt: Post Ninum
Assyrijs imperavit Rex nomine Thurias, cui
pater Zames, idemq; ex Rhea frater, Mar-
tis nomen indicat, à Planeta eius nominis.

Sed quis ille Zames? Sane fixerat antea,
Jovem, patre suo Saturno in Occidentem pro-
fecto, duxisse uxorem eius conjugem matrem
suam, cui nomen fuerit Semiramis, vel Rhea
Jovem igr signari, certum est. Quare pro
Zamis, conjioco legendum esse Zavis hinc
Zavi, q est inter veteres Jovis appellationes.

Primitus v. idem Jupiter ac Mars, imò et Sol,
ut lib. 1. declarabitur. Subjicit deinde idem
Chronicon, Thuriam hinc fuisse τρυφοι
τω οδε μιστη; aciem bellatorem, eumq; Acto-
as, paterno imperio, plagas addidisse. Nempè
vel

vel eò Colonos miserit, vel qui eò migrassent,
adegerit, ut se Dñm vel Principem agnoscerent.
Nisi hoc solum Veteres spectaverint. Arctos gen-
tes, ut bellicosas, in tutela Numinis esse, quod p̄-
hedeat Bello. Postea indicat hunc Thuisam,
non solum Martem creditum, sed et vocatum
Baal hve Belim. Hec ex Joan. Gerard. Vossij
de idol. l. 1. c. 16. p. 126. Adde, q̄ scribit Salmas.
ad Solin. p. 1274. Zaydes ille [ingit:] Ninias,
Nini filius q̄ Semiramidis. Georg. Sincellus:
Nivbas, ó xarí Zayns; Aluis filius Agros.
Hieronymo, et veteri Chronologo, Aris. Hic est
qm̄ Agex [Martem] vocat Johan. Antiochenis,
et Orgar. Sed illud insigne de nomine Orgas
pro Marte, qm̄ et in Planetam Martis trans,
scriptum dicit, quod alibi non invenias. Rem
tn. memorandam et notabilem continet. Orgas
vel Orgos, Græc. vocabulum, et violentum im-
petuum [an impetum?] significat, idem nempe
q̄ Orgas. Hesych: Orgos, p̄alis. Hec ex Salmas.
Pegit Princeps, et Armonstrat, vetustissimo Poeta
Dorotheo

impetuumq̄. a Su. & Oras,
1. auctor.

Dorotheo Sidonio, Sidus Martis nomine Or-
 gos vocitatum. Ultra pergit his verbis: ita
 porro appellatum antiq[ue] Mathematicis, Mar-
 tis Sidus, testis e[st] Nota, qua hodie signatur
 ab Astronomis Planeta Martis: ♂ . Haec n. de,
 pravata modico flexu ab antiquore, q[ue] sic pingebatur:
 ♁ . in recentiorib[us] Graecorum Scriptis
 sic effictam reperio ♁ . Hic Ego pro[ter]us i-
 gnoro, quod Salmas. ex hac nota velit Armon-
 frare, Martis Sidus appellatum antiq[ue] Thuri-
 rum; Nisi innuat hanc notam, q[ue] Tibula e[st],
 vocari Thor, aut ut Nobis Svecis Igorn,
 a spina transveya, q[ue] nobis Igorn e[st], s[ed] spina,
 ut et Belgis tm narld, pyramis aut tur-
 ris, ex forma acus.

Mars (isogixas:) aliis Aegyrius, a-
 liis Graecanicus, aliis Latinus. Aegyrius
 s[ed] p[er]plex: 1. Nimrod h[ic] Bel. 2. Ninus. 3. Thur-
 ras, q[ue] Nino successit. etc. Sed ubi Mars Thra-
 cicus. Voy. idol. lib. 2. c. 13. Mars pla-
 neta dr. lex. Kyporus, Digo, et Dypas. Sed
 Gentium Theologis Mars e[st] Sol. ibidem do-
 cet

et, Saturnum, Iovem, Martem, Mercurium,
et Solem designare. Mars Sylvanus, Pan,
an idem q̄ olim Nostrorum Pan, quod per Ex-
cellentiam, Dominus.

Belus

Ninus - Semiramis, Thea

Ningas Rams.

Arius, Thuras, Ninja, Sibus ex

^{inest cum matre.}
Hunc Ego omnino Thor primum & historicum
orbis Arctici Deum esse credo, eundemq̄ q̄ Dīs
Aegypti orb. communi nomine Bel, vel Belin, vel Be-
lenus, callis colebatur, quem Apollinem esse voluit.
Nihil v. interest, quo q̄ nomine eos accipiat. Thor
Apollini assimilatus est, si caput eius, 12 stellis in-
sertum, consideres.

Lingva Svedica antiquitatem, ex ipsius
gentis antiquitate, metiri licet. Gentem v. Sve-
onum sive Svionum, ut eam Tacitus appellat,
sive Svecorum aut Svedorum, ut Germanis,
abiq̄ hodie nuncupamur, eiusq̄ Regnum,
antiquissim.

Antiquissimum *æ*, oēs uno ore testantur Hi-
 storici. Imo et ipse Cluverius de Svecis in
 fine. Eandem Gothiam *æ*, et ex ea Go-
 thos, in diversas orbis terrarum regiones, egressos,
 nemo unquam negavit, aut dubitavit, ante Phi-
 lippi Cluverium in Antiqua Sua Germania.
 Cuius argumenta subtilissima, *libro peculiari*
 refutavimus.

a eundem

*Dissertatione
 sufficienter, et pro,*

Hanc ipsam Primorum Scytharum propagi-
 nem, ipsamque Sveciam, Scythia antiquissimam
 Europæ, olim parvam Scythiam, seu Minorem,
 vocatam *æ*, multi magni nominis Scriptores, tam
 exotici quam domestici, docuerunt; nec ipse re-
 fragatur Cluverius, lib. 1. c. 2. ubi ex antiq-
 uis Authoribus, Timæo, Xerophonte Lam-
 placeno, et Cythæa ap. Plin. docet, Baltiam
 seu Basiliam, eandemque Scandinaviam Plinij,
 quæ Svedonum *æ* patria, Scythia inquam, sive
 in Peninsula *æ* habitam fuisse. Quod et
 inter multos testatur Nicetas Choniates
 in vita Comneni. Gothos nimirum Scythas
 fuisse, de quo ipse, et Reliqui, valde, sed
 temere, succenset Cluverius, lib. 1. c. 50.

Foss.

Voss. idol. 1. 2. c. 82. ubi de Nominib. Deorum
Scythicorum, q̄ prodit Herodot. 5.

Sed, si tñ, inqt, de origine eorum cōmentari a,
nimis sit, non ea aliunde arceham, quam à ve-
teri Germanoz lingua, cui proxima erat illa
Scytharum: qu. ex Asiatica Scythia, Scythia
Europam, vicinasq; magna Germania gen-
tes, genus ducere, validis evincere argutis, ad
modum nobis sit proclive.

Nec desunt, q̄ nomen Suetica, ex Scythia
corruptum arbitrentur. Nec mirum, cum ipsa
Germania olim, magna Scythia nōra, et fi-
nib. comprehensa fuerit. Salmas. Helle-
nist. ex Pēdys facit EXUDYS.

Posteriorib. v. temporib. nomen Scytharum
Europaz, in diversa abiit, sc. in Sarmataz,
Celtaz, et Celto-Scytharum. Sub Sarmat-
is oēs censes Slavonicas; sub Celtis, Ger-
manos, Illyrios antiquos, Gallos et Hispanos;
Sub Celto-Scythis v. Hyperboreis, Ambros, et
oēs Septentrionales, complexi sunt.

Scytharum cōmūnem Patrem et Condi-
torem, oēs consentiunt cō Japhet, filium
Noah, et in sp̄e, Japheti filium Magog.
unde

Salmas. Hellen. p. 368. EXUDYS
GÉTYS, & ΓΟΓΘΙΟΣ idem est.
item ΔΑΟΙ, ΔΑΟΙ, ΔΑΒΑΙ,
ΔΑΧΟΙ, & ΒΑΙ. Sic Luti,
& Guti ipsos linguā vocati
Aeolium more p̄posito Σ. à
vicinis Græcis ΣΥΘΑΙ &
ΣΧΥΔΑΙ appellati sunt. v.
NB. p. 371. 369. 380. p. 366.

Scythia omnia hunc p̄misi. Salm. 374. v. Herodoto & ait

Unde manifestum evadit, Linguam Svecorum,
Scythicam esse, eandemque Gothicam, sive Scy-
this olim, tam Asiaticis quam Europæis, comu-
nem; Quæ deinceps cum istis populis, in diver-
sas regiones, Dialectos et nomina, dispersa est.

Linguarum, Germanicæ, Gallicæ, Hispani-
cæ, Hæticæ, Cimbricæ, Britannicæ, Belgicæ,
Celticæ, identitatem, multis, post alios, demō-
strat idem Cluverius, ut mihi istis in hærese, ni-
hil opus sit. Ego v. præterquam ipse ignota
& intacta aggrediar; Atque nostram linguam Sve-
thicam, eandemque Gothicam, omnium istarum,
manere et hodie purissimam et simplicissi-
mam, hæc potissimum sultus rationibus:

I. Quia gens ipsa, ab antiquissimis usque
temporibus, intra suas primas sedes, et limites
antiquos, manet integra. Et quod de Germani-
is olim iudicavit Tacitus; Nullis aliarum na-
tionum connubijs infectam, illibatam, et ab
extraneis viris, intactam; quam neque Dacchus
neque Hercules, aliorumve Barbarorum quorumlibet, ut
de Britannia, loquitur Siodor. Sicilicet bello læcehorit.

De quo

Cluv. A. G. cap. 5. p. 39.

Libro Ego addo Italica Primum,
Abotigam sive Thufam, ræ,
tamque Umbriam, sive Thyræ,
v. et Lunij Dedicat. ad Ulfilam.

De quo nulla alia, si fiat comparatio, hodie potest
gloriarum. Multas enim emisit Colonias; nullam
usque admisit. Svetthice a. includo omnes Diale-
ctos Scandicas, & Islandicam, quam nec ipsa
quidem Natura, quoad ipsas Radices, corrumpere
potuit. De Gallis, Hispanis, Illiricis, Bri-
tannis, etc. res ipsa loquitur: Germania multas
partem est incursions et mixturas barbarissi-
marum Nationum: Sclavorum, Vandalorum,
Hannorum, Alanorum; Ex quorum colluvie, im-
possibile est, quod multa adhaerint, et splendorem
proximum obscuraverint, locis quibusdam non omnino
et vix nisi in locis limitaneis, & ubi haeserint,
aut totae gentes, ut in Hungariae et Bohemiae;
aut reliqua, ut in Lusatia, Silesia, et similibus.
Proximae tamen ad integritatem accedunt, Nobis pro-
xima, Saxonica inferioris Dialecti.

2. Quia antiquissimum habuerunt usum
literarum, quas Runas vocaverunt, de quibus superius
alibi. Literarum a. beneficio linguas aeternare,
nemo nescit.

3. Nulli:

3. Nullum Suetia aut Scandia, cum lin-
gvis et Gentibus exoticis, est confinium. Undiqua-
q; n. mari clauditur; nec ex adversis littoribus.
alij, quam q; Dialectis affinis. utuntur.

4. Ipsa Experientia et Praxis, quæ Radi-
ces et vocum Formæ simpliciſſimæ, edu-
cuntur, rei evidentiam satis Superij, compro-
babunt.

Hæc, ut notis, q; omnibus præcognitis, præ-
missis: ad ulteriorem, Lingua nra cum alijs,
convenientiam indagandam, et aperiendam,
brevissimam, quæ sicuti potest, viam, progrediamur.

Proximum itaq; erit, ut dispiciamus, quæ
et quot Gentes, cum suis linguis, à Japheto
sint exorta. Ne v. actum agamus, et nos in
ijs, q; magno labore reperta s; et demonstrata
à Doctiss. Viris, exercuciamus; pro veris et
indubitatis supponemus ea, q; De Dispersione,
ne Gentium in suo P. H. L. E. G. nuper edi-
dit, Vir ingenij et doctrina laude eminentiss.
Samuel Bochart. ille Japheti filio pri-
mo, Comero, describit Phrygiam; et huius
filij:

filij: Aschenari, Bithyniam, Liphat, Pa-
phlagoniam; Thogarna, Cappadociam. Unde
sequi videtur, hasce gentes linguas suas ha-
bere ex Phrygia. Japheti filio Secundo, Ar-
meniam et Scythiam, tribuit; Tertio Ma-
dai, Mediam; Quarto Iavan, Araciam;
et iphus filijs, Dodanin seu Rhodanin,
Calliam: Elisa, Peloponnesum: Thazy, Hi-
spaniam; et Chittin, Italiam. Unde videtur
velle concludi, linguas, Peloponnesiacam, Calli-
cam & Hispanicam, sive de unius propaginis,
ex patre Græco. Quarto Japheti filio
Thubal, Iberos vel Iberenos ad Colchidem;
Colchi usque ling. Aegyptiaca. Eustath. in Dio-
nyf. Cæsar. Mithridat. ¶ Evinso, Mesech,
Mogchos in Albania; Sexto, Thiras, Thra-
ciam assignat.

De.

De Convenientia Linguae Sueticae cum Lingua Phrygia.

Comero Phrygia adscribitur. Eidem alij
Cimbros, alij Gallos assignant. Quiaq; sit, licet
res ipse, ut cognatae, ita ad unum referuntur Pro-
genitorem. Nostrorum linguarum adfinitatem,
demonstrabunt Vocum, q; qdem pauca ex veteri
lingua supstant, communis notiones et origines.

Ex Psametichi, ap. Herodot. in Dicitur. experi-
mento, de primatu originis Gentium q; Linguarum,
per pueros infantes seorsim educandos, facto, no-
bis innotuit Lingua Phrygia, per signare Panem.
Quod cum et Belgica, quam Cimbricam vocant
Gorop. Becan. convenire demonstrasset in verbo
Barkn (Suet. Vata) r. pinere, et parcm co-
quere; unde nom. grbark, barkre, panis, opus
pistorium; Scaliger, ut hanc eluderet, pretendit
auctoritate veterum Codic. legendum, non pexo,
sed xix. Sed nec hic Scaliger proficit nihil.
Xix n. nra lingua dialecto eet Rakn, vel ka-
ka; licetm. Dicit, Belg. dicit, r. panis, a doka,
licetm. kurgan, coquere. Quae qdem vocula, ma-
nifestam nra cum Phrygia convenientiam, et simi-
mam

7 sententia & Latin

Ægyptio

nam antiquitatem non leuiter arguunt, ipso et
Gammetcho iudice.

2. Nec minus evidens Lingua utriusq. iden-
titas conspicitur in voce Gallus. Galli lingua
Phrygia appellantur Sacerdotes Gibeles, ex eo
quod castrati sunt. Unde eos Seneca, Epist. 109.
Semiviros vocat. Plin. l. 35. c. 12. Samiam testam
Matris Deum Sacerdotes, quod Galli vocantur,
virilitatem amittunt. Hinc ergo nomen. At
Testis vult ex Fluvio. Galli, inquit, quod vocantur
Matris magna comites, dicti sunt a flumine, cui
nomen est Gallo. Sed pergit, et reddit rationem no-
minis ipsius fluminis. Luvia, inquit, quod ex eo bibe-
runt, in hoc fuzere incipiunt, ut se privent viri-
litatis parte. Notra lingua, galnas, est inci-
pere fuzere; et galen, est fuziosus. Galla, est
castrare. utraque hinc a Gall, id est testiculus. unde
se Gailor - Gaila, testiculus Castoris, una voce,
castoreum. Hinc galnas, quod testiculari, id est lasci-
vire, fuzere in Venere. Et ab eodem galle, ver-
bum galla, id est testiculos eximere. unde gall,
sterilis, gallus castratus, et gale, in facie
porci castratus, quod gald. Et ne his nescius,
Phryges

Biber-gall. testiculus litra, sicut
Castoris.

Suec. Gall. id est testiculus. et
Galla, vitis. Indi gilla, testis.
Eulos eximere hinc galna, sicut
buidy. etc. Utriusque Etymon
conuenit et conuenit in voce
Phrygia, Gallus.

Phryges et hanc vocem in Latium tulisse; Scito
 Latini Gallare esse insanire, bacchari; et verbum
Gallulo, gallulasco, explicari per Pubesco, quamvis
 de voce sermo sit. Nerius Exodo. Puerum
 mulieri prestare nemo scit quanto melior sit, cuius
 vox gallulascit, cui iam ramis roborascit. Lecti-
 us ipse eum explicare, vocem libentia venerea in-
 ficem nancisci. Ipsam radicem harum vocum et
 cognatarum, videbis, volente Deo, in ipso opere.

3. Plato in Cratilo, prodit vocem Xig
 non esse Graecam, sed barbaram, Phrygiam nimirum.
 Eadem na est in Dialecto Smalandica, et omnium
Nationum Germanicarum, fjyr, für, for, für, für.

Et haec est parva illa declinatio, ut quod Phrygibus
 per f vel v, id ipsum Graecis per w effertur.

Eam derivans vulgo ab Heb. נח, quod ipsum q
 priam in na lingua higaeonem obtinet, in voce ur,
uur, id est, Emanatio, ex verbo ura, yra, : e
manare, effluere, efflare, evadare. Ex Rad. ur, ur,
 : ex, principium ex ovo. Ex hisc latin. ur,
terreo, et * Formis, a um, : calidis. Suet. ut arm.

Plura videbis in propagine ipius Latice, suo loco.

4.

Sueth. gall. : Sonor, gället lied,
 1. vox sonora. gället : lied,
 vox sonora. Gala, cantare, Galli
 est q animum. Galla et Phrygall.
 Sicutum est Medicis vocem gran
deserere ips, qui iam incipiunt pe
liferre.

quod Iguam ff,

f Uur : ignis Oor, Lix.
Vur. Isl. Hjyr. ignis. Su. y ferio.
Sus.

Effusio copiosa, gür. tudo
exire, rumor, In diffin,
duo. in turbam, et tur.
hinc ferre, gürari
 a furnus, fornax.

G. fjyr. in hinc
furere

Herodian. lib. 9. Sub eadem genē formā, Coni
 sed cūrtati, cūltam olim fuisse Cybelem didici a
 cent. Chareris in imaginib. Deorum hac
 inscriptione: MAGNA MATER. Et figura invari
 Modū, aut pro captū simplicissimorum hōiūm, Terra.
 Eam n. formā cylindraccā ēē crediderunt, firmā
 subtrū basi, superēni plana superficie, cui inambularent
 aalia, corpore reliqua tereti, circa quod ferrentur
 astra. Quis a. ambigat, inqt Macrobi. Saturnal. l.
 1. c. 2. Matrem Deūm Terram haberi. An v. ger Mo,
 In figuram, Terrae Matris mūnera, fructū et frūmē,
 ta, fructare maluerunt. Et hoc id ēē, quod in Te,
 stivitate Matris Deūm, apud Suevos, nū grīs nō,
 nem in solo Germanico, plaustrō, tegūmentis coopta
 circumferebatū, verūsimile est, de quo Tacit. de
 Morib. Germ. Jam hac figura, et quā eā effi
 ctūm est, nra lingua vocatur Dūb, et Dabba, sicut
 per Diminutiv. Dūbbel, Dūbbel, unde Latinis fa
 ctūm cūmūlis; quod et nobis ipsis Rūmmel, sed
 in spē de acerbo lapidūm, in hanc figuram cūmū,
 latorūm, tr. Potest itaq. hoc Etymon referri ad
 supā notatam effigiem Dea; aut, si mavis, ad
 ipkū

kap. kapp. kappas. Modus et Ges.
 kēbo. indō Lat. Cēpa.
 kēmbel. Unde Diminutiv.

Cupa. vas quo Mithra i. terricola
 vii. accipit. Et. G. Ath. He.
 Sychie $\chi\upsilon\beta\beta\alpha$. Est. Kippu.
 Lat. Cupillum. pocillum, quo
 vini gustus capitur.
 Scopp. Kupp. Kappa, G. Kiebr.

Et hinc Kappa
 G. Kappa. (Vas figura G. lin.
 dri. truncati.
 Koffa, Koffan. i. tunica
 curtata. Post. rudi.

Po. C. Kipi. i. canis. 2. Kipi. h. s.
 3. Kipi. h. s. 4. Kipi. h. s. 5. Kipi. h. s.

Heb. כפ . Cab.
 Kaphore-Kipper. illor. Vominger.

Gya, Gya, Gutan, Gid. Cutis.
 Guf, Gufa, Guebr, Gylbels.
 Ga, Gafa, Gatt, Gius, Gof,
 Kowa, etc.

H. G. C. tres alternationis
 Egypta addicenda.

ipius Montis nomen, si forte aliquo modo, ut fit
 in multis, hanc ad formam se conspiciendum habeat.
 Montium nomina, ex his, quae representant intutionem,
 tibus, Sexcenta recensere possem, si opera esset pre-
 tium. Nunc addam, quae iurabunt, plura.

Vas quodlibet mavis, hac scia compactum, seu do-
 lium sit, seu Tina, generali notione vocatur Cupa,
 acem. Kubr; Minora v. Kupp, Kupp, Kappa,
 vocabulis, sono prioribus. Similimis, sed ortu diffe-
 rentibus. Quora n. truncatum conum aut Cylin-

drum denotantia, fluunt a verbo Kubba vel
Kabba : truncare, truncare. Cui conveniunt Ku-
ca, Koris : securis. Korror : frustum, ab aliquo
 integro defectum. Convenit et Kall. Kupper. Ea
 v. quae vas vel modium significant, communem habent la-
 dicem cum Lat. Cupa; Gr. χούρη, χύπη, χύ-
πιδος; Heb. כפ Kaf. cavum, cavea; nostrum
Koula, Kyff, Kouja; Esthon. Kyppa; Angl. Kypp;
 omnia a Kou, hoc ab Kou, Koula, tegere, servare,
 et hoc ab Koula, : habere, capere, tenere, unde Ca-
pio. omnia ab Ka, et simpliciter a, : est, habet,
 habetur. Salmasius ad Solin. p. 981. a Kou

* xvad

* κῶαδος, ducit κῶαδος, κῶαθος. item κῶλος, alve-
us, etc. quæ sunt rei alicujus tenenda capacia.

Si cui hæc originationes, ex forma et attributo
petita, non accidant; tertiam dabo ex re ipsa, q̄ Essentiam Propriam,
ipsum nomen, Magna Materis, exhibebit.

Afla vel axla, verbum Suetivum tria significat:
1. Concipere, 2. Parere, 3. Acquirere. Ex hoc, ut p̄
20 et Simplicii, apponit pro more Orientalium, spi-
ritu gutturali, sit Hebr. כחב khabal. unde verb.
כחב. Syr. כחב. Arab. كحبل khibbel, khabbal, kha-
bal. 1. Concepit, 2. peperit. tertia significatio se manife-
stat in Chald. כחב et Syr. כחב khibbūl. Chav-
bal, 2. τόκος, ὑψιρα, Nobis αφελ acquitio, opes parata.
Tres significaciones utriusq; apposui, ut manifestior
evaderet cognatio et identitas vocum. Hinc jam
nata vox est, et nomen Cybele, quod re ipsa nihil
aliud est quam Genetrix, h. e. per Excellentiam,
MATER — MATER, ea sive Terra sit i-
psa, sive Terra vis genitrix, sive Rhea, uxor
Ogygis, aut Saturni, h. e. Noah; in qua genus
mortale diluvio deletum, reparatum est. Terram
v. ipsam hoc nomine cultam fuisse, Puddet, in-
ter alia, auctoritas Taciti, q̄ hanc Deam in
Cœm,

7 seil. acquirendi,

2 foery, cui factus premissa for-
monatitia.

1 aflying, et aflyingo-gods,

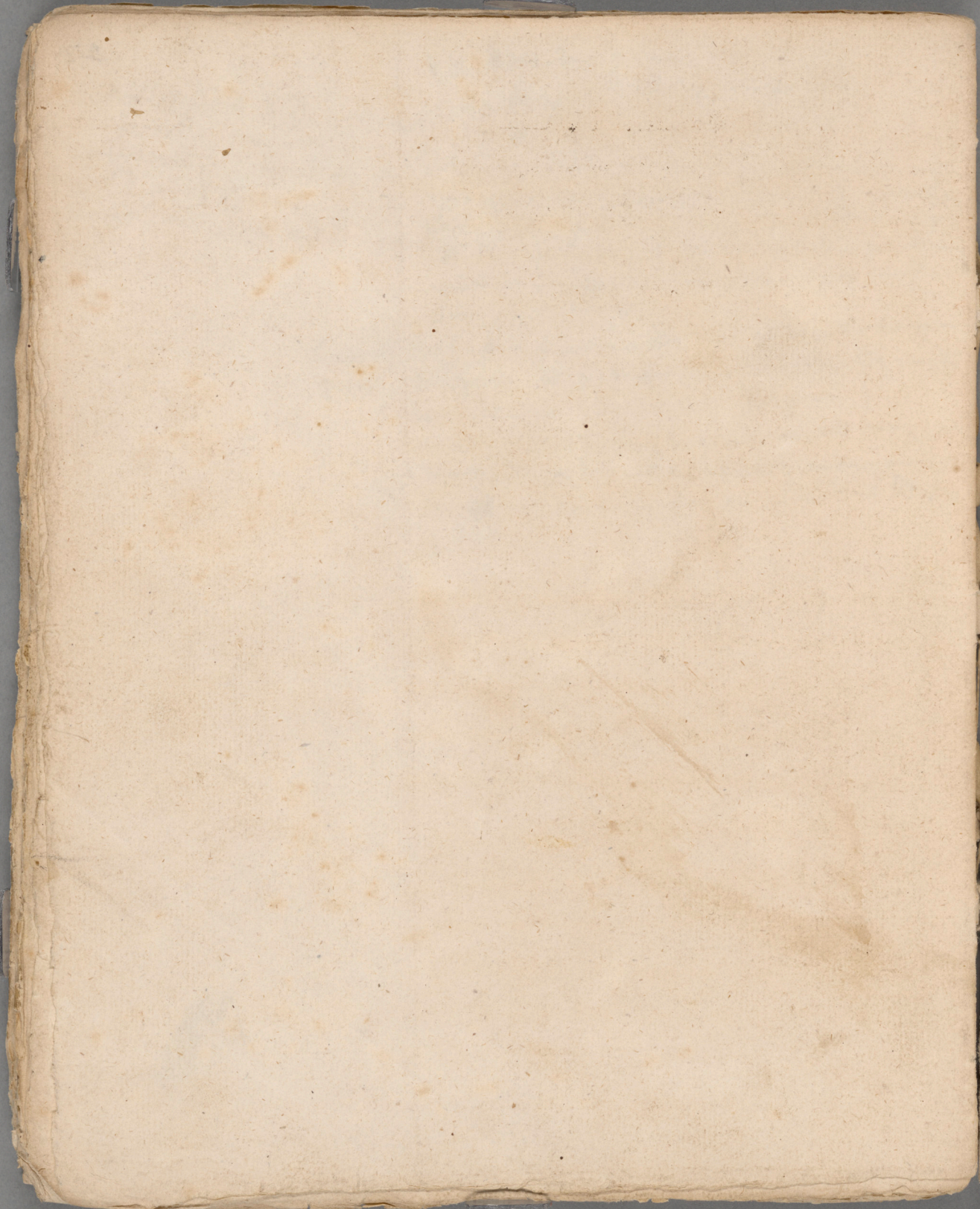
Germania cultam, Sveris appellatam ait Her-
tham sive Aertlam, .i. Terram, sive Vestam; quā
voce et Focūm, h. e. ignis elementaris scripta,
cūm comūne, ipsum & Terra; obūm, intelligi
volebant, Unde enim terram; Gen. I. v. aram
scū aream igni subtratam, h. r. Focūm, ligat.
Quicq. v. sit, isthac oīa, Les, Attubūta et Ler,
sona, uno note comprehendantur.

Sed, quid populis septentrionalib. cūm Cybele,
Dea Phrygia? Ro. 1. Cūm ipsis gentib. Dñ
ex Asia in Europam, et ultimas terrar. oras, mi-
graverunt. 2. Schytae et Phryges, quorūm
fratrum filij, nihil mirūm si comūne habue-
runt Deos, et Deorum nomina. Quid, quod apud
Hyperboreos. Dñ vili se habuisse gratissimū q. qua,
si propriū domiciliū, imo patriam ultimūq.
refugiū q. solatiū. unti non q. nihil est,
quod prodidit Diodor. Sicul. Biblioth. l. 3. Ex,
inde Apollo cithara tibijsq. in antro Bacchi se-
dicatis, amore Cybeles inflamatus, ad Hyperboreos
usq. cū ea oberasse fertur; in patriam q. si-
am: Nam ibi natūm ē, prodicit Antiquitas.
h. ipse Atys ē, qm hic Apollinem vocat: nosler

Ex Abrahami Vander Mijle
de Lingua Belgica, Observata
& cum ueris comparata.

Cap. 20. Linguam Celticam, hoc est, Gothicam, esse
antiquiorem Græcâ, & Latinâ. Ego u. a. s. Go-
thicam non Græcâ coenam, & auctorem origi-
nis, à Laphato fecit. & conuersionem utriusq[ue]
gentis, adhibet in diuisionem. Ex ip[s]a confla-
tam esse Latinam.

Cap. 26. Refert opinionem Baconi appropositis Lingua
p. 135. Belgicam esse antiquiorem Hebræâ, atq[ue] ueteri
non ueteri. Ego a. s. u. Belgicam, sed Syri-
ticam, hoc est, Laphaticam esse utriusq[ue] uer-
torem, & ex hęc ortam utriusq[ue] conuersionem,
& affinitatem. Confer na qui fecit Mijle
p. 233.

ti
id
pa
ita
bec
ra
ut
Su
sim

CAP. XX.

Voces Ebraeas, cuius generis sunt Adam, Eva, Cain, Seth, etc. quas pro antiquitate linguae Ebraeae, vulgo eius auctores adducunt, non minus Scythicas, imo Suetlicas esse, magis quam Ebraeas.

Tenuissimum hoc esse venturum argum. stabilienda antiquitatis gloriae linguae Hebraeae, plerique omnes. Verum id quam leve sit, et per consequens, fallax ipsa Thesis, paucis demonstrabo.

Adam ducunt ab אדמה adamah, i. terra. Non ita dicta a propria indole terra, sed ab accidenti rubedine. Non igitur proprie adamah est terra, sed terra rubra: uno verbo rubrica. Suetlicè vero dam proprie est pulvis tenuissimus terra, et copia pulveris: ut plene hincet א-דאם, Ex pulvere.

Eva. Hava, Chava. Mater viventium; א חיה chajah, vivere. Radix simplicior sui origini suae propior è חיה chaja, et חיה hava, Eye. Sed simplicissima et generalissima Suetlica è א, et חא, i. Eye

577 U. F. D. 6

N. X. hic in epithetum, non radicale. ut in plurim. Radicibus sub lit. X.

2 achar.

2 chaj.

2. Ege, et Habere. Indi formantur aga, austa, et gaida.
 a primo a. Graecum est εω, Sum. Ab aga επεῖν, et
 Hebr. אָחַז. Ab gaida Lat. Habeo s. Ger. * ἀπεῖν: et
 Hebr. חָוָה, חָיָה, Havah, hajah, Effendi et Habendi
 notione illis linguis communi, et hinc notione viven-
 di חָיָה. Nobis et Germanis vetus est ga, gab. Gall:
 Gay, ital. Gaio, Gaet. Bay, et gaut, vividus, alacer,
 vegetus, s. Chava. In gaut: Vin et hodie gä, nobis
 significat naturam. et gadi. s. unde * Ger. גַּדְיוֹ, et Lat.
 gaudes: naturam prolificam. Notionem gignendi etiam
 habet nostrum גַּפְסָה, wize. גַּפְסָהוּד. pregnans. Ger.
~~gebären, gignere.~~ חָיָה chaj, vita. חָיָה chajah,
 aal. Sveth. חָיָה, חָיָה, חָיָה, חָיָה, uterus; untr. Ger.
 xóω, utero fero, חָיָה, חָיָה, animal; et in specie
 pro eminentem utilitatem, vacca tr. Ro. Ger. Augr.
 חָיָה ^{inasi vacca}
 et ipsa vox vacca hinc etymon habet. חָיָה, vi,
 חָיָה, et חָיָה, alacer, fortis; quibus videtur Heb. חָיָה cho,
 ad ach. Mille possem huius prolapsa vocabula in nris
 linguis usitata et ingenita, recensere, ad demonstrand
 tot

Lingua,
jinnica,

tot et talia non ee peregrina, et ex Hebraea accer-
fita. Remitto Lectorem ad clavem meam Lingg.
universalem. Hic sufficit intigitasse Radicem hu-
jus nominis primam a penes nos ee.

Cain, : acquisitio, a קנין lanah. Sveth. epi
Lonia, Lat * Geno, Gr. * γενεα, : gigno.
Lion, Lat. genus, Gr. γενος. Angl. es. Genus. Ger. Kind et genus, gatus,
proles. Et affini notione q voce Genia, gina, como.
Sim affere; gajun, lucrari. Gall. gaigner. Sveth.
gajn, Gall. gain, lucrum, acquisitio. Et ne arbitreris

Lion Ascendere a קנין, radix epi dicitur, : cu-
pere, propensum ee alicui. ^{Et hinc anpa. hominis.} ut eri alicuius cura gr.
2000. ελφραναρ, custodire

Abel, : vanitas, ab אביל hebel. Sveth. ase
vanitas, a verbo asab, vana cogitare et versare.
Vini plura? Sveth utalla figat deficere, delingve,
re. Gr. * ap. Offid. Bals, et breg, malum. inde
* ubals, : ubre. Arab. outal malum. Angl. bealve,
malum. Isl. Goe, dolor, et verb. Gsista : maledice,
re. Hung. Bal, Servus ea Felinus. Cambr. Ball, pepsis.

Ger. Kind et gatus, gatus,
~~van ronan. gati. orat.~~

~~Genus Genus yunq. unna.~~
A hodie Unna, Ger. gion
T. jomun. Siverhis et olim
in obsequia partem sumptum,
jand, et gion, comprimeat
aliquam, unde gion par co-
jigim gion-lay. Conje-
gium. ppr. alius gion, in
gro est Personam.

Seth, repositus. a שׁוּבָה ponere, Sveth. Fatta.

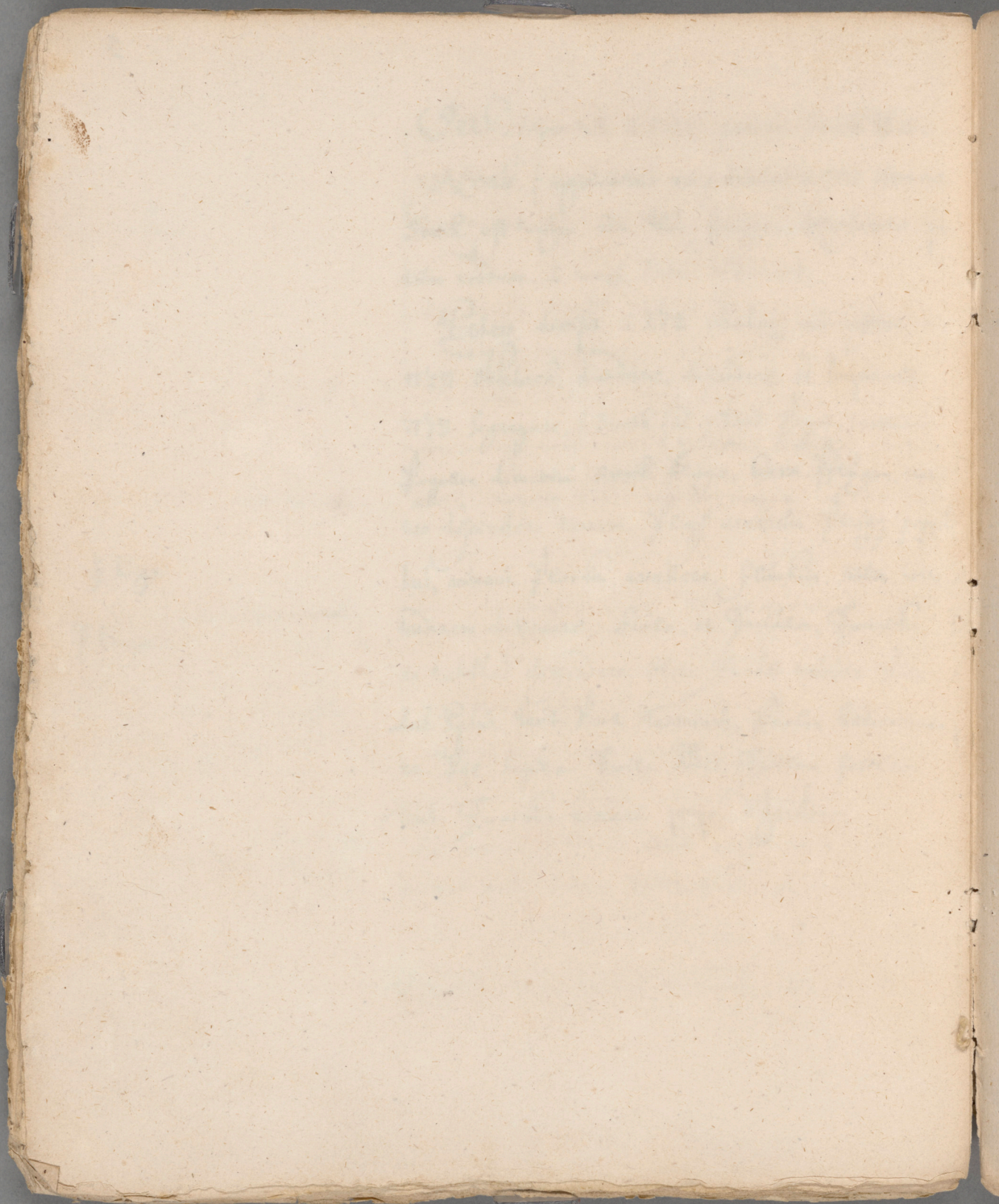
Noah. (consolabitur nos) dicant a נִחַם Evicuit.
Sveth. est נִחַם. Cer. Hor-guigor, Satisfacere, quod
tūm reddere, a נִשְׂגַף, Satis, Sufficiens.

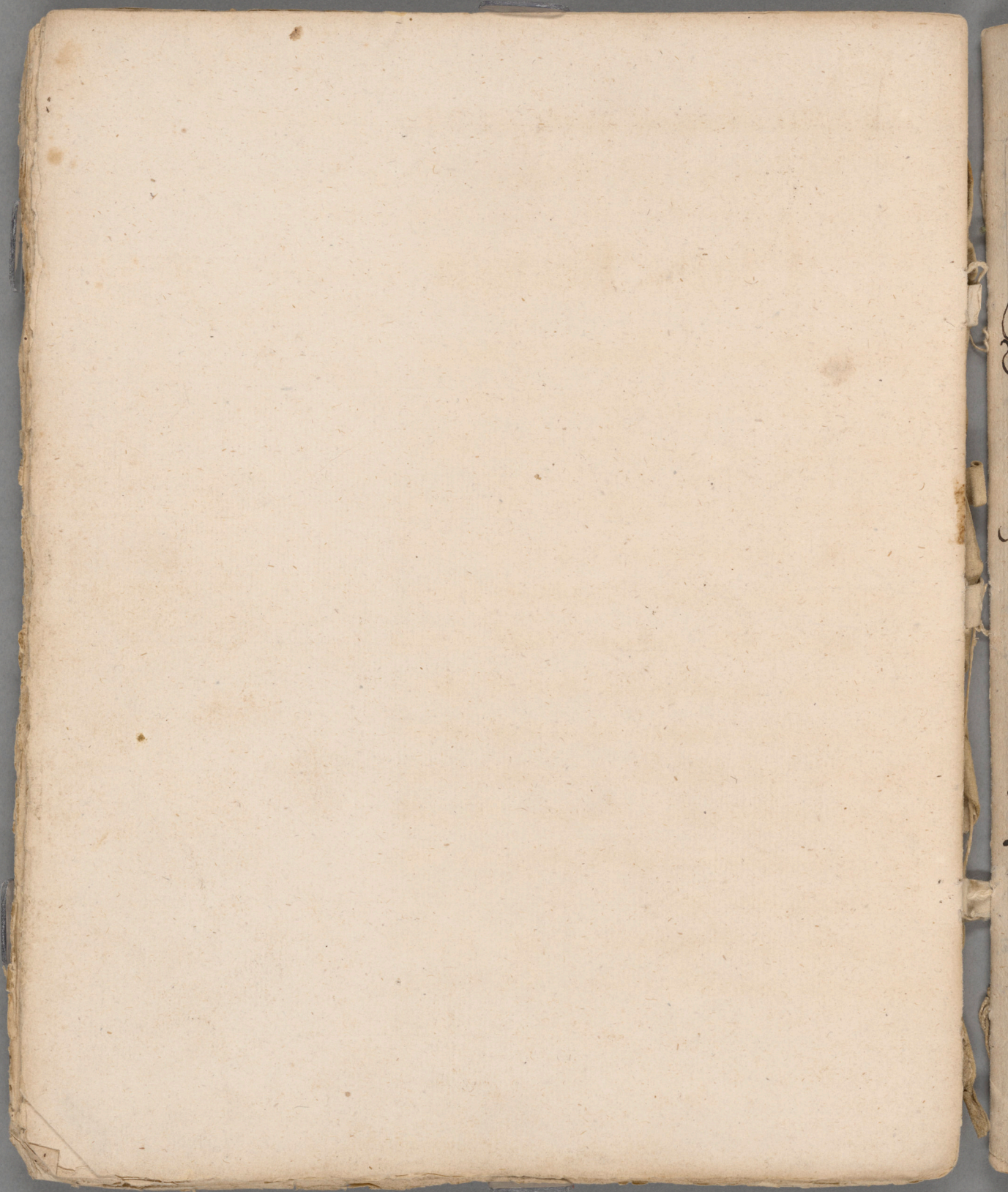
Teles divisit. a שָׁלַח phalag. cui affine ~
שָׁלַח phalach, dividere, discindere. et simpliciter.
שָׁלַח segregare. (Sveth. sel.) Leuit. fage, terminus
fageon dimetiri. Sveth. Flöga, Cer. Flögön, ara-
tio discindere terram. Flög aratrum. Flög papil-
lus, cuneus. Flöka, evellere. Flöka, scdm lati-
tudinem dissecare. Sula, et Focila, Focila
in tabulas diffindere. Hinc Focila tabula. Focila
Lat. Falis, Leuit. Focil terminus, Focil, Determina-
re. Focil Sagitta. Focila Fides, Focila festuca.
Leuit. Focila rixari. propr. diffidit.

Flöga

Flaga.

illa
venerit
de
a
eg.
vini
asa
papil
leti
la
pale
mina
ca.

Nomina Deorum plexaq; omnium
Gentium esse Scythica.

אלהא all. Fan.

Hi nominantur ex Proprietatib.
et Effectis.

A JOVA Principium.

Sacrant Hebraeorum Magistri & Cabalisticæ
magna mysteria Sanctissimi Nominis Dei veri, -
יהוה. Quæ, omni procul dubio, maxima sunt, et
pro magnitudine significationi, ineffabilia. Neminem tamen
in hunc usque diem, contigit videre, q; quidquam abicuius
jus pretij ediderit. Nihil etenim adferunt, propter ea,
quæ de Summo Ente, existente à seipso, ab æter-
no, in æternum, omnibusq; alijs extra se, essenti-
am, et Existentiã communicante, vulgo adferri
solent. Quæ quidem, ut reverã magna, et q; nemini com-
petere possint, nisi Deo; ita tuta sũt, et cuivis Philo, etiam
Ethnico, de Ente Entium disputanti, obvia, ut pro Myste-
rio nullo modo haberi possint.

Jeova, Jellora, per יהוה he li-
tera ois de una (a) que et nomen
et ipsum, et h. nominis huius mira-
bilis. Quod hoc ipso, q; alijs Dei nomi-
nibus, q; et ad ea derivantur, est
mirabile. In nomine יהוה Jesu
similiter tradunt ois litera ad uni-
tatem q; æternam. idem in יהוה
et compendiosi in יהו.

Ludov. Capell. in Orat. de Nomin.
יהוה contendit secundum ee
יהוה et legendum ee Iahvo.

Cabalisticæ sibi valde placent, in singulari, ut putant,
mysterio, quod latet in huius Nominis Formã; in qua
latere ajunt omnium

omnium trium temporum characteres sint expressi.
Literam \aleph ab initio, Characteristicam esse futurum; \beth in me-
dio, Participij temporis presentis; \daleth in fine cum Chametz
[ט] subscripto, Praeteriti. Et quod huic vicinum est,
Deum Exod. c. 3. v. 14 et 15, Mosi duo sua nomina reve-
lage יהוה & אלהים non sine causa. Quod nimirum ex il-
lis confundis componantur ista tria: יהיה fui, יהוה sum,
אלהים ero. Sed eheu!

Quam pingvi macer est mihi taurus in arvo!
Cuius n. hic tam divinum est et sublime, quod non ex-
primat Graecorum το ἰόν, aut Latinum Ens? De
quo, si verum Platonem audias, longe sanctiora et recon-
ditiora mysteria accipias, quam ex universa Rabinoz
& Cabalistarum illata. Haec n. ipsa vox trilitera,
Ens, vel bilitera ἰόν, infinitum tempus, quod aeter-
nitas est, et ambitu suo, Praeter. Praesens. et futurum
complectitur, includit. Numeros ipsorum et quae-
siones nimis ineptias mitto. Ad radicem veniamus.

Ea est יהוה, aut יהיה, id est, fuit, factus, ortus, natus
est. Haec certi nihil habet speciale et eximium forma-
do nomini Dei, factum, ortum, natum esse, non quadrant.

Xotim

Notum est Orientalibus ^{notioribus} Esse, et Habere, eodem Verbo significari. Hoc intuitu, erit Radix הוה , hava; etiam nostra, s. e. Scythica, totidem et isdem literis, *hava*. un. ^{in latjbn} Si Latinum Habere, quod a Thrygibus inventum puto: Pamphylionum enim (q Thrygibus vicini sunt) lingua, testatur *Hezyek*. *אָפּעס* idem ee, quod Gr. *επεις*.

Et si hoc eundem referunt: *dos*, *Laphetica*, vel *Noa*, *chica*, ut communem *Itipetrum* agnoscat.

Nunc videamus an ductu hujus communionis, in hac voce, Linguarum Scythicae et Hebraeae, penetrare possimus ad sublimiora. Quod non erit difficile, cum pateat, *hava* ee infinitivum eundem q ~~hava~~ formatum ab *ha*, vel quod sim, plurimum est a. r. Sum, est. habeo, habet. Quorum significationum exempla tibi supradabit affatim Antiquarius meus Sveo-Gothicus, cuius specimen edidi Anno Stockholmii impregum. Haec vocula, q radix radicum, et Mater est omnium omnino vocum rationalium, q ex natura ingenio factae sint. Haec illa est, in qua Essentia et Proprietas Entis Entium, et Sanctissimi illius Nominis Dei, recondita latet, Quae mox ut ignis ex silice coarscans, emicabit. Haec n. non paulo latius patet, q limitatum illud הוה ; in quo, q nihil nisi Hebraici Sciunt, Subsistunt. Jam itaq *hava*, non solum Entis et Egentiae

113

Essentia signationem habet propriam; Sed omnium. Primum
quod cum Ente convertuntur, unius, Boni, veri; et 2do, quod
ex ipsorum indole et notionibus generalibus usque ad species
simpliciter descendunt. Adeoque Tertio, ipsius Entis affectus,
omnes omnes, ut ita dicam, proprias. Horum, quod dixi,
omnium Catenam, ex solio Iovis dependentem videre
est in opere, quod adorno, sub Titulo Nuptiarum Pa-
nos et Echus; quo remitto Benevolam quendam Le-
ctorem, cui forte minus probabilis videbitur aliqua con-
sequentia, quam in progressu huius Dissertationis offen-
derit. Nunc redeo ad nostram S. a, quam di-
co signare, Esse, unum, hoc, verum, bonum, aeternum.
Id ita esse, nunc demonstrandum erit.

De Prima signatione Esse, quod includit Habere,
ut autem fictum, certum se facient omnes nostri libri
paucis antiquiores; inter quos precipue, Codices variaz
Provinciarum Legum; in quibus nihil frequentius quam
phrases huiusmodi: Primum a Jrid gura, n-
le: habet pacem dare. vel, quod idem est: Legis
est pacem dare. Dan a Jrid gura, Ipse habet id
facere, idem quod, illius est hoc facere. Verone ve,
teri

terti, dictum S. Petri: Aurum et Argentum non habeo,
sic redditur: ~~præterita literaturæ antiquæ; Döll ad~~
~~Döll a 17 nigi, s. 17 nigi, i. h. e.~~

De significatione Unitatis, ad plebem nostram et Sige-
rioris Germania, Teutones et Anglos, ex qb. Radix, a man,
a whif, a 17ing. Quæ locutione, et unus, et hic, et ille, et
certus, et aliquis comprehenditur. / Nimis sum in hisce
minutijs. Sed necessario, ad Evidentiam, q̄ liquis patebit,
et viam aperiet ad maiora, Si R a, quæ Nomen est, et
unum significat, dixerim per sua Geneta et Casus; Ean,
semper, quæ Verbum est, et significat Esse et Habere, dixerim
per sua tempora, Modos, Numeros & Personas. Quod in
Monosyllabis et uniliteris, ubi dantur, Nominibus et Verbis,
non minus licere, imò ipsius naturæ legem exflagitare, quam
in biliteris et polysyllabis, omnibus omnino puto in con-
fesso esse. Sed, cum Scythica lingua, cui propria est,
& in qua solâ hæc existit Radix, hodiè nusq̄ Prima
existat, sed in multas Dialectos Scitha, à prima forma
variè depravata deprehendatur: Merito quæret aliquis,
Quæ potissimum Dialecto Grammaticæ illæ Flexio-
nes sint exhibendæ, ut lucis aliquæ et Fidei afferantur
Senti instituto? Si dixerio Sæthicâ aut Scandicâ,
ratio

*Uta sequitur et inaptum
& alibi monstranda.*

ratis erit optima & manifesta, quod Scandia ipfissima fu-
erit, et adhuc maneat, licet alio nomine, sicut sint tempora;
Scythia Minor: Lingua adhuc illibata, et quae origines inte-
gerima et simplicissima. Verum, ne dentibus me expona,
quos acuis amulio gentium, una tabella exhibebo ^{aliquot} ~~etiam~~
Dialectorum Scythica, et Sororum Orientalium flexiones,
Saltem proximas, et quae proposito unice inferunt. Hoc
ut partem cum compendio, inculcabo ut Praecognita, et orb.
quae haec studia tractant, data & concessa.

I. Vocales invicem per flexiones et Dialectos permittas,
quoniam abire in aliam, eoque ex quod Radicem indifferentes,
in vocabulis v. formantibus & formatis, significata figere, et
distingvere.

II. Literas Consonantes ex Vocalibus ortas I et V; item
Spiritus H. S. Z. et ex orb. hysce, per gradationem & affinem,
sum ad solidiora, orta, Sed. a v. F. B. P. Q. ab H. Ch
g. c. et ex Z resoluta s. sh. sk, d. t. th. ubi initio vo-
cis reperiuntur ante ipsam vocalem radicalem, nihil de,
rogare substrata ipsius radice. e.g. Ha pro a, habet,
nihil differt ab ipso a; sicut neq. sa, ja, va; Sem,
sum, pro em, am, etc.

Exit

Exit itaq; hae nãe conveniens Genesis & Cognatio
literarum.

	a							
	/ \							
Sueh.	ã	e	i	õ	ÿ	ã	o	u
Græc.	γ	ε	ι	υ	ο	ω		
Lat.	e	i				o	u	

ab vocali a

i		u	
---	--	---	--

Consonantes

v. Jod sterilis est.
Vau prolifica.

Spiritus H sensim agitur, et
generat

v		
F	b	p
		β
		φ

hh	g	k	q
ch		x	
χ	Γ		
π	ã	ο	
	ÿ		ρ

Sibilis S agimit multum maã in Z

Z resolvitur in

d.	t.	th.	s.	sh.	st.	ts.
dh				sc	Σ	τ
				v		
				w		

Hic

De By a. & nominis
 Iehovah Etjmo ab
 Itrifione, & plainora
 vidr Vocabularium
 meum Etymologicum
 in folio. Sub a.

Hic itaq; erit ordo convenientiq; Alphabeti

a.	j.	v.	h	z.	l.	v.	n.	m.
e.		f	ch	s.				
i.		b	g.	sh				
o.		p	c	sz.				
u				st.				
				d				
				t				
				th				

Sed h. resolutas Zin Sim.
 plices erit;
 a. j. v. h. s. t. l. r. n. m.

abeti

in Sim.

c. n. m.

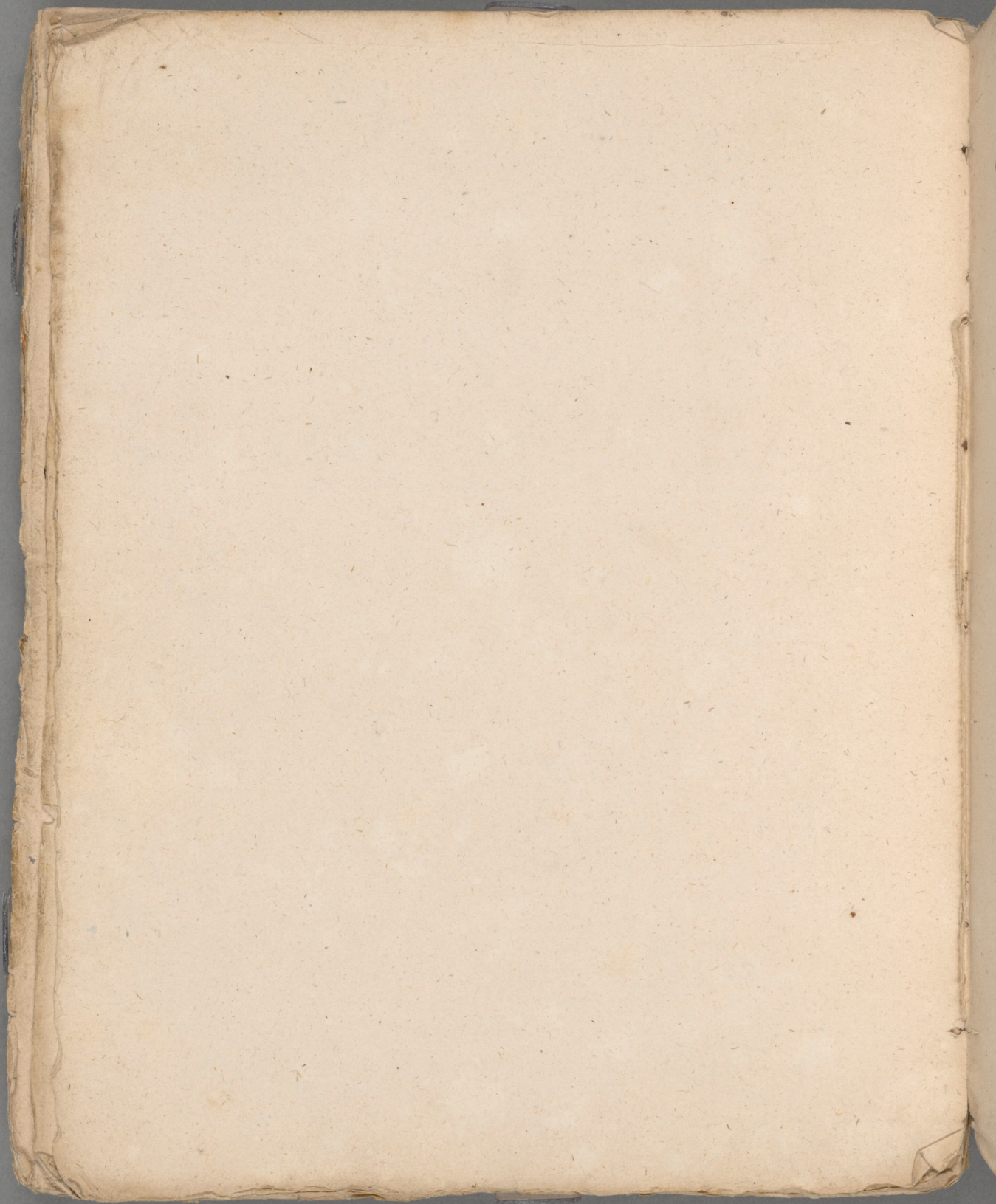
Falluntur infirmitas viri docti, qui ex tempore
Pompeii Magni, vel ut forius ^{Præmiserit} Oden in Suehia
virescunt conpudentur, cum ex Herodoto, qui
Pythæam citat, longè antiquioribus temporibus
templum & cultum Apollini (qui idem Oden
est) apud Hyppoboros labentur. Sed hoc
de Odino primo, Deo sc.

Scimus vero Oden huius Dei Sacerdotum
hæros Mag. fuit. ~~Ante eius ætatem, multos præ-~~
~~terea cognitis de cultu fuit Borabio, Gullænis, Gallis, & Brita-~~
~~is. In Suehia præmiserit nescit hoc præb. J. G. C.~~

(ut dicitur partem
de Herodoto, alij
ip. longè antiquior, Hæ,
cataum, Pythæam, etc.
pretoriam) vel, admi.
& vel, ad minimum,
apostoli, & Sacerdotes
sare in vltis Gallie. ubi de cultu Ditis,
qui est idem Oden. Theut, Dædon est &
doctrina Druid, qui ipsissimi sunt Druid
si conietos & Odini, præmiserit, o ut unq ad,
vntitæ, sed ipsi gæti coævis. obitar
& supline. dir 29. Decbr. a. 1666.

ethia
is
vily
Olea
Luce

the first
to the
of the
Ditis,
est. or
at Drot
cup ad,
ntar

non potest esse in
Cunctis quae

Carmina casca desiderante inferenda
da pag. 60.

3

Epitome
Pappi Historia Ecclesiastica, cum Notis
Henrici Kipping, in 8°. Francofurti 1668.

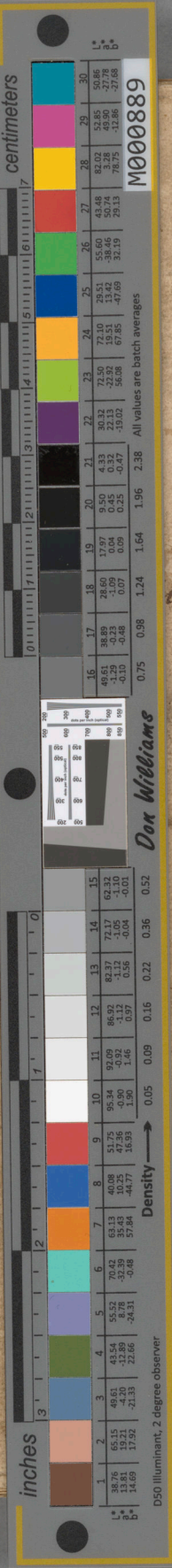
Offm. tit. Verdiz.

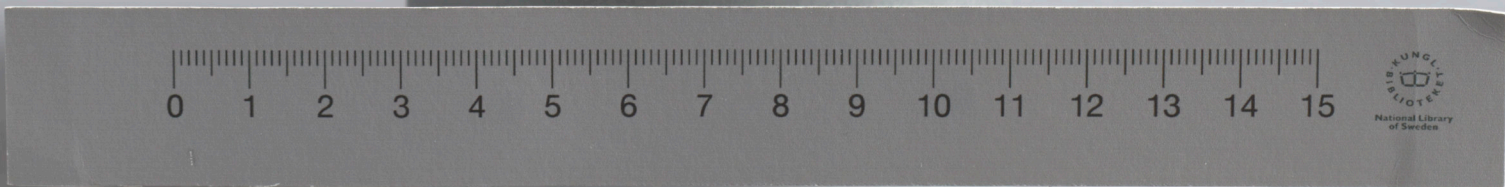
Lexic. Ung. tit. B. S. S.

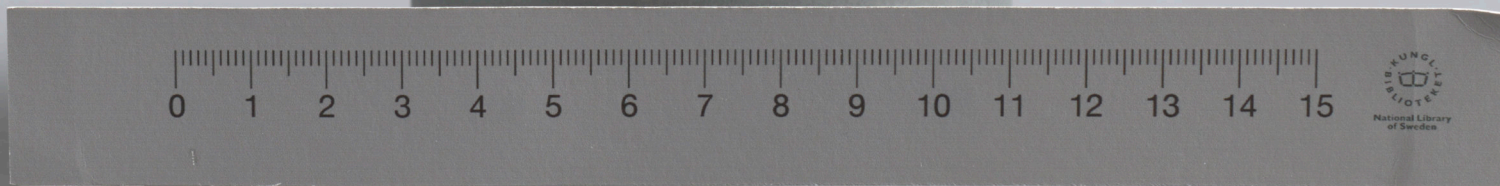
Fd. 14a
f

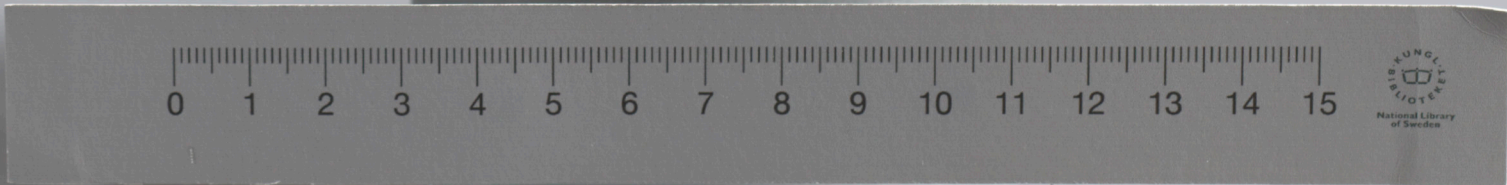
Discursus Ph
Linguis in g
de Svet

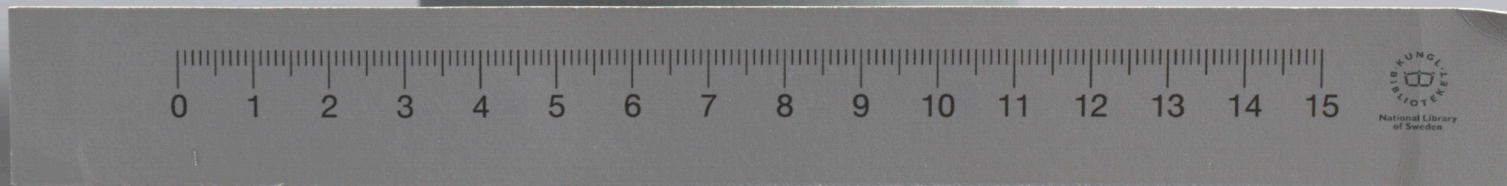
us De omnibus
& in specie
Affenibus

Fd. 14a

F

SS
Discursus Philologicus de omnibus
Linguis in genere, & in specie
de Suetica & Affinibus.

No. 16